

TUẦN LỄ THỨ BẢY

MƯỜI CỬA ĐA-NI-ÊN

Cảm ơn anh, rất nhiều, Anh Neville. Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được trở lại đây trong đền tạm lần nữa sáng nay, để tiếp tục Sứ điệp lớn này mà chúng ta đang nỗ lực để giải thích, *Tuần Lễ Thứ Bảy Mười Cửa Đa-ni-ên* này. Và chúng ta vui mừng thấy rất nhiều người nhóm lại bên ngoài vào ngày nóng nực này, và tuy nhiên chúng tôi lấy làm tiếc rằng chúng tôi không có đủ chỗ ngồi. Thấy nhiều người nhóm lại chật kín với nhau và đang đứng chung quanh như thế, thật là bất tiện. Và không được thoải mái như các bạn nên có, điều đó khiến cho các bạn khó mà hiểu được. Nhưng chúng tôi sẽ làm mọi sự mà chúng tôi có thể để làm điều đó nhanh chóng.

² Và—và, hôm nay, tôi hy vọng rằng các bạn sẽ, nếu tôi có kéo dài một chút, xin các bạn thứ lỗi cho tôi, bởi vì đây là thì giờ quyết định của Sứ điệp này, chính là thì giờ để nắm giữ nó. Chúng ta đặt nó trong ba trật tự để chúng ta có thể chắc chắn hiểu được nó.

³ Bây giờ, dĩ nhiên, hội—hội chúng hữu hình biết rằng đây, hay là những Sứ điệp này, đang được ghi âm. Và chúng được gửi đi trên khắp thế giới. Hầu như mọi dân tộc đều tiếp nhận những băng ghi âm này khắp thế giới. Và tôi muốn nói điều này với những thánh giả nghe băng, bất kỳ bạn ở nơi nào, trong bất kỳ miền đất nào của thế giới mà bạn ở, có lẽ có một vài điều ở đây mà anh em có thể bất đồng với tôi về những sự giảng dạy mà tôi—tôi thực hiện. Nhưng tôi muốn tuyên bố, thưa các anh em, có lẽ, rằng nếu anh em muốn giải thích nó theo cách anh em đã thấy, nó có lẽ khác với những gì mà tôi tin. Nhưng, tôi sẽ vui mừng lắng nghe ở những gì anh em phải nói.

⁴ Và đó là với ý tưởng mà tôi mang những Sứ điệp này, từ... Lời Đức Chúa Trời, trong lòng tôi. Ấy là vì sự gây dựng của Hội thánh, cho tất cả Hội thánh, Hội thánh phổ thông; Hội thánh của Đấng Christ, phổ thông. Và tôi tin chắc rằng chúng ta đang sống

trong thời sau rốt. Và nỗ lực của tôi để giải thích điều này, và tuy nhiên không phải cố gắng để làm nó, thúc đẩy nó, theo cách này hay cách khác. Tôi chưa bao giờ phạm tội, như tôi biết, về việc làm điều đó.

⁵ Nhiều lần nhiều người nghe từ những băng ghi âm, và họ nói, “Ồ, tôi không đồng ý với điều đó. Ông ấy thật sự không biết sự giảng dạy của mình, không biết Kinh Thánh.” Thế đấy, điều đó, điều đó có thể đúng hết. Hiểu không? Tôi sẽ không nói rằng không đúng.

Nhưng, đối với tôi, tôi—tôi nghiên cứu Nó, không lấy đi bất—bất cứ những từ nào...Tôi đọc những gì người khác phải nói, và biết ơn họ sâu sắc. Mọi điều bất cứ ai nói, tôi đều biết ơn. Nhưng rồi—rồi tôi đem nó đến cho Đức Chúa Trời, và tôi ở lại với điều đó cho đến khi tôi có thể giải thích nó, từ Sáng thế ký đến Khải huyền, và rồi xem nó móc nối tất cả vào nhau trong Kinh Thánh. Và lúc đó tôi—tôi biết nó ở chỗ nào đó gần đúng. Và, dĩ nhiên, chỗ anh em đúng, đó chỉ là một chỗ mà tôi đã ra khỏi ở hàng—hàng đó. Và có lẽ chỗ anh em sai, hay đúng, đó là chỗ tôi ra khỏi hàng, và ngược lại.

⁶ Vì vậy, chúng tôi biết ơn tất cả anh em dân sự tốt đẹp mà có mặt trong cử tọa ở đây, sáng hôm nay, và vì anh chị em những người tốt đẹp nghe những cuộn băng này. Và chúng ta...Tất cả điều đó được thực hiện, tất cả là vì Nước Đức Chúa Trời. Tôi có nhiều người bạn tốt khắp thế giới, mà tôi biết ơn rất nhiều, và tin rằng tôi sẽ sống ở cõi Đời đời với họ. Và ắt hẳn không phải là trong lòng tôi cố để—để lừa phỉnh những người đó, bằng bất kỳ phương tiện nào, nhưng cố gắng để làm ứng nghiệm mọi điều mà tôi có thể để giúp đỡ họ.

⁷ Tôi cảm thấy giống như Sa-lô-môn đã làm khi ông cầu nguyện, và nói, ban cho ông sự khôn ngoan để ông có thể dẫn dắt dân sự của Đức Chúa Trời. Đó là lời cầu nguyện chân thành của tôi.

⁸ Những phụ tá của tôi có mặt với tôi tại đây, xung quanh, tôi nhìn thấy Anh Mercier, và—và Anh Roy Borders, và Anh Neville, và Billy Paul, con trai của tôi. Gene có mặt nơi nào đó ở đây, và các

anh em đồng lao, Teddy, và họ. Tôi biết ơn sâu sắc tất cả những người này đến đây để giúp đỡ tôi.

⁹ Tôi nhớ tại đây cách đây không lâu, Anh Leo, anh đã có một—một khái tượng; giấc mơ, anh đã nhắc lại nó, một đêm khi chúng tôi lần đầu tiên gặp nhau; rằng anh đã thấy một đỉnh kim tự tháp vĩ đại, đường hướng lên không trung. Và tôi đã ở trên đó đang giăng, nơi nào đó, và anh đã trèo lên để thấy tất cả là về cái gì. Và khi anh đã trèo lên trên chóp đỉnh này, ồ, anh nói, ở đằng xa trong hầu như một loại ánh sáng trông giống như bạc, hay giống như một đĩa tròn, tôi đang đứng, rao giăng cho dân sự. Và anh ấy làm tôi chú ý, và tôi quay lại nhìn đến anh. Và anh bảo, “Làm thế nào anh đã lên được ngoài đó? Làm thế nào tôi có thể đến ngoài đó?”

¹⁰ Tôi đáp, “Leo, không ai có thể đến ngoài đây. Đức Chúa Trời phải đem một người đến đây. Vậy thì, anh không lên đây. Anh phải đi xuống và làm chứng cho những người đó ở dưới đó, sau khi anh đã nhìn thấy nó, đó là Lẽ thật, rằng Đó là Lẽ thật.” Anh Leo lại trèo xuống, để làm chứng cho dân sự.

¹¹ Điều đó đã xảy ra bao lâu rồi, Anh Leo? Nhiều năm rồi, phải không? Nhiều năm. Kể từ dạo đó, theo như tôi biết, anh đã trung tín trong việc làm điều đó, làm chứng cho dân sự rằng chức vụ đến từ Đức Chúa Trời. Vậy thì, và tôi—tôi không muốn nó đến từ tôi. Nếu nó đến từ tôi, thế thì không tốt, bởi vì không có gì tốt trong con người. Hiểu không? Nó phải đến từ Đức Chúa Trời.

¹² Bây giờ, khi tôi nhìn chung quanh...Chiều hôm qua, tôi đã bắt tay với người bạn của tôi, Anh West. Tôi vẫn chưa tìm được chỗ của anh ấy, trong tòa nhà; vâng, bây giờ tôi thấy rồi, sáng nay. Và anh chị em biết nhiều người họ lái xe bao xa, suốt con đường từ dưới ở—ở Alabama, vào ngày Chúa nhật, để đến đây, từ con đường ở dưới Alabama!

¹³ Anh Welch Evans, tôi đã không trông thấy anh ấy Chúa nhật vừa rồi. Người nào đó nói anh đã có mặt tại đây hôm nay. Nhiều người họ lái xe từ Tifton, Georgia, để có mặt ở đây. Và người anh em đang ngồi tại đây, những bạn đường của anh ấy. Rất nhiều! Anh Palmer đến từ Macon, Georgia. Và tôi thấy, tôi tin là, Chị Ungren và họ ở phía sau đó. Họ đi suốt đường từ Memphis,

Tennessee. Bây giờ, anh em nghĩ...Và những người khác từ các nơi khác. Vừa mới gặp một thiếu phụ ở đây từ, con đường trên Nam Carolina.

¹⁴ Bây giờ, anh em nghĩ rằng những người có mặt tại đây...Tôi đã nhìn lướt qua, từ Chicago, và thật những nơi khác nhau, lái xe hàng trăm và hàng trăm dặm, chỉ để dự buổi nhóm. Rồi, khi họ đến đây, không có chỗ để ngồi xuống. Không có phòng có máy điều hòa; đứng trong, một tòa nhà cũ kỹ nóng nực, phải lau mồ hôi. Nhận lấy tiền từ những người thân, từ con cái của họ, để đến đây lắng nghe Sứ điệp đó. Có ý bảo tôi không có một... bên kia dòng suối này, ở nơi nào đó, mà đó là nơi họ sẽ đi, một trong những ngày này chẳng? Chắc chắn, là có. Đó là sự trung tín! Những người ấy là những người dâng phần mười. Họ không chỉ đến, họ còn mang đến phần mười và những của lễ dâng của họ, và mang nó vào trong nhà của Chúa, cố gắng làm những gì là đúng. Đức Chúa Trời ban phước dồi dào một dân trung tín như thế! Sự thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời ở cùng với họ.

¹⁵ Tôi nhìn thấy bạn tôi, Charlie Cox, những người từ dưới miền nam Kentucky. Và thật sự ở mọi nơi, anh em nhìn chung quanh, thì thấy dân sự từ những nơi khác nhau.

¹⁶ Thanh niên này đang ngồi ở đó, tôi không thể gọi tên anh ta. Tôi đã gặp anh tại Chicago. Nhưng anh từ trường Kinh Thánh nào đó cách xa đây, nơi nào đó, phải không? [Người anh em nói, “Springfield, Missouri”—Bt.] Springfield, Missouri; trường Kinh Thánh Hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Vâng. Ồ, tốt. Anh em thấy, họ vừa đến từ mọi nơi, trong nhà thờ bé nhỏ cũ kỹ này.

¹⁷ Hãy suy nghĩ, về, cách đây khoảng ba mươi năm khi tôi đặt vàng đá góc sáng hôm ấy, tôi đang đứng đó trên Đường số Bảy, cách một dãy phố. Lúc bấy giờ tôi chưa lập gia đình, chỉ là một thanh niên. Và tôi đã nhìn thấy một khả tượng về dân sự đông đúc và chặt chẽ ở trong đây từ mọi nơi. Và tôi thật sung sướng, đang đứng phía sau bục giảng. Và đó là khi Ngài bảo tôi, “Nhưng đây không phải là đền tạm của người.” Và Ngài đã đưa tôi xuống dưới các tầng trời. Và anh em biết phần còn lại của câu chuyện đã được chép lại trên tờ giấy trắng của quyển Kinh Thánh nằm trong vàng đá góc ở đó.

18 Tôi thật biết ơn anh chị em dân sự. Tôi không thể...Rằng, rằng thật quá nhỏ bé, để—để chỉ nói, “Ồ, tôi thật biết ơn anh chị em.” Nhưng tôi cầu nguyện cho anh chị em. Tôi tin nơi anh chị em. Tôi tin vào những kinh nghiệm của anh chị em về Đức Chúa Trời. Tôi không tin rằng một người nam hay người nữ sẽ lái xe hàng trăm và hàng trăm dặm đến đây, chỉ để cho thấy họ đang mặc những loại áo quần gì. Tôi—tôi không nghĩ họ sẽ làm điều đó. Không. Họ sẽ không đến đây chỉ để được nhìn thấy. Họ đang đến đây bởi vì họ sâu sắc và chân thành vì sự cứu rỗi linh hồn của họ. Lời cầu nguyện của tôi là: “Đức Chúa Trời xin giúp con, xin giúp con có ít nhất chỉ một nửa sự chân thành đó, để cố gắng chăm sóc họ với tất cả những gì có trong lòng con, và hướng đến Đức Chúa Trời.”

19 Sứ điệp, anh em thấy, sáng nay, nó được vẽ ra ở đây trên bảng đen tại đây. Nó chỉ dùng để làm, để giải thích khi tôi nói, để cố gắng làm cho anh chị em có thể hiểu được những gì tôi đang cố gắng nói về.

20 Và *Bảy Mươi Tuần Lễ Của Đa-ni-ên* này đã là một sự nghiên cứu quan trọng, tôi đã, hầu như, hai ngày và hai đêm, vào cuối tuần tại đây, tôi đã nghiên cứu về nó, cố gắng tìm ra những lời gì để nói vì Lễ thật. Nó phải so sánh với phần còn lại của Kinh Thánh. Hiểu không? Anh em thật sự không thể lấy Nó, chỉ một câu Kinh Thánh nhỏ và làm nên một—một sự hiểu biết, và rồi nói, “Ồ, đây là những gì điều này nói,” và rồi quay lại và nói, “Ồ, nhưng qua đây Nó—Nó nói điều gì khác, mâu thuẫn với *điều này*.” Nó không thể làm thế được. Nó phải nói điều giống như vậy mọi lúc. Nếu không, ồ, điều đó, thế thì anh em—anh em sai trật. Và đó là cách tôi đã cố gắng dạy Nó.

21 Nhân tiện, về những băng ghi âm, nó được ghi âm vào những cuốn băng. Sự chỉ trích lớn nhất mà tôi có về những cuốn băng, của những người anh em tôi bên ngoài trong những miền khác nhau trên thế giới, là tin vào ân điển của Đức Chúa Trời, mà tôi giảng dạy theo cách tôi làm, rằng, “Trước khi thế gian bắt đầu chúng ta đã được định trước.”

22 Hỡi anh em Ngũ Tuần của tôi, dĩ nhiên, tôi biết rằng quan điểm của anh em là những người tuân thủ luật pháp, đấy, và

tôi—tôi biết nó làm đảo lộn quan điểm của anh em một chút. Nhưng anh em sẽ, như một anh em Cơ-đốc, anh em sẽ chỉ dành cho nó sự suy xét đủ để quỳ gối trước Đức Chúa Trời, với Kinh Thánh của mình, và cầu xin Chúa giải thích điều đó cho anh em không? Anh em sẽ làm điều đó chứ? Anh em sẽ lấy quan điểm tuân thủ luật pháp và cố làm cho nó liên kết từ Sáng thế ký đến Khải huyền chứ?

²³ Và, “Dòng giống của rắn,” đó là kẻ giết người; nhiều người không tin thế. Nhưng, nếu anh em sẽ chỉ đọc trong Sáng thế ký, Kinh Thánh nói rằng con quỷ có một dòng giống. “Và Ta sẽ đặt kẻ thù nghịch giữa dòng giống của con rắn và Dòng dõi của người nữ.” Vì vậy, con rắn có dòng giống. Và nếu dòng giống của con rắn là thuộc linh, thế thì Chúa Jêsus không phải là con người, vậy Dòng dõi của người nữ là thuộc linh. Cả hai họ đều có dòng giống, và kẻ thù nghịch vẫn còn ở đó. Con rắn có một dòng giống. Và nếu anh em sẽ chỉ lấy Kinh Thánh của mình, và ngồi xuống và thật sự tôn kính trước Đức Chúa Trời, tôi tin Đức Chúa Trời sẽ khải thị điều đó cho anh em.

²⁴ Và nếu anh em không hiểu điều đó, tôi—tôi sẵn sàng, bất kỳ lúc nào, cố gắng hết sức để giúp đỡ anh em, bằng thư từ hay bằng—hay bằng sự nói chuyện cá nhân, hay bất cứ điều gì mà tôi có thể làm để giúp anh em. Dĩ nhiên, chúng ta nhận ra rằng điều đó không cứu được một người, cũng không định tội một người, nhưng nó chỉ mang Sự Sáng đến trên đề tài mà hết thảy chúng ta đang cố gắng rất gay go để dân sự thấy. Hiểu không? Nó chỉ mang đến Sự Sáng.

²⁵ Vậy thì, với cử tọa mà có thể nhìn thấy được, tôi nói điều này bởi vì những băng ghi âm, anh em thấy đấy, và những cuộn băng này đến tất cả, khắp mọi nơi.

²⁶ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát, trước khi đến gần Tác Giả của Lời này. Và bao nhiêu người trong cử tọa sáng nay có nhu cầu, chỉ nói, “Tôi có nhu cầu. Ôi lạy Chúa, xin thương xót tôi?” Xin Chúa ban phước. Và với những người sẽ nghe băng, khi quý vị nghe nó, cầu xin Chúa nhậm lời thỉnh cầu của quý vị.

²⁷ Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con là dân sự biết ơn, tuy nhiên là một dân không xứng đáng. Nhưng chúng con

đang đến gần ngai ân điển của Ngài sáng nay, bởi vì chúng con được mời gọi đến. Chúa Jêsus phán, “Các người nơn Danh Ta cầu xin Cha điều gì, Ta sẽ làm cho.” Vậy thì, chúng con biết rằng điều đó là thật.

²⁸ Và ở đây trong cử tọa, và bên ngoài trong xứ—xứ mà những cuộn băng sẽ đi đến, chắc là sẽ có hàng chục ngàn Cơ-đốc nhân được tái sinh nghe bài này. Và chúng con biết, lạy Cha, rằng khi đó chúng con được tái sinh, rằng linh chúng con được sanh từ Trên cao. Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, ở trên chúng con. Và chúng con nhận ra rằng Đức Thánh Linh đó thì có mọi quyền phép và có thể làm bất kỳ điều gì cho chúng con mà chúng con ưa muốn được thực hiện. Thế thì, lạy Cha trên Trời, chúng con cầu xin Cha phóng thích đức tin của chúng con tới Thánh Linh đó, để Nó có thể được đảm bảo cho chúng con sáng nay, và vì sự vinh hiển của Nước Đức Chúa Trời, tất cả những lời thỉnh cầu và những ao ước này, hầu cho chúng con có thể được chữa lành các bệnh tật và đau khổ của chúng con, để chúng con có thể hầu việc Đức Chúa Trời chúng con với tất cả những gì có trong chúng con.

²⁹ Xin mở những lỗ tai thông hiểu của chúng con hôm nay, và khi con gắng sức để mang đến vấn đề lớn này, và làm rõ ràng điều đó trong trí của dân sự. Bây giờ, lạy Chúa, con đã viết nó ra đây, trên giấy, và cũng đã vẽ biểu mẫu này, trên bảng đen này, nhưng hoàn toàn không hiệu quả để giải thích nó được. Giờ này chúng con kêu cầu Ngài, Giáo Sư lớn Đấng đã viết Lời, Đấng đã hà hơi cho Nó, Đấng đã ban Nó cho tiên tri Đa-ni-ên. Và chúng con nguyện xin Ngài sẽ ban đến sự hà hơi sáng nay, trong những ngày sau rớt này, như Ngài đã nói Sách sẽ bị đóng lại cho đến lúc này, rằng Ngài sẽ mở ra những sự thông hiểu của chúng con. Và nguyện xin sẽ có một đức tin mềm mại thấm sâu vào lòng chúng con hầu cho sẽ để cho Lời và Sự sống nắm giữ, và sanh ra những cây công bình trong đời sống của chúng con, mà Nó được định để làm. Đức tin của chúng con nơi Đức Chúa Trời, cầu xin nó bảo đảm điều đó cho chúng con sáng nay. Vì chúng con khiêm nhu chờ đợi giờ này, và dâng chính chúng con cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³⁰ Bây giờ, chúng ta biết ơn vì sáng nay, vì cơ hội lớn một lần nữa để mở những trang này về Lời Đòi đòi của Đức Chúa Trời.

³¹ Vậy thì, lý do mà tôi đã tự đề cập để cố gắng giải thích điều này, là bởi vì chúng ta sắp đi xuyên suốt Sách Khải huyền, và chúng ta vừa đi qua bảy thời đại hội thánh. Và, rồi, ở cuối chương 3 của Sách Khải huyền, Hội thánh được cất lên từ trái đất, lên vào trong sự Vinh hiển. Và tôi đang cố gắng, hết lòng, để đem điều này đến cho dân sự, là những người đang mong đợi điều gì đó xảy ra, mà họ thấy đã được viết trong Sách Khải huyền, khi nó không được ứng dụng trong thời đại hội thánh. Và chúng ta hiện gần thời kỳ chung kết hơn là anh em nghĩ.

³² Cách đây một vài đêm, Billy, của tôi...Hay, đúng hơn là, con dâu tôi, đã gọi điện cho tôi, vào ban đêm, và nói rằng có một người tên là Andy Herman, là một người anh em bà con của tôi, đang nằm, hấp hối trong bệnh viện. Tôi đã đi ra để gặp anh ta. Họ đã chích thuốc cho anh ấy, tôi...quá nhiều, đến nỗi anh ấy ngủ mê, và tôi không thể nói chuyện với anh ấy. Sáng hôm sau... Tôi đã cầu xin Chúa giữ anh ấy vẫn còn sống cho đến lúc tôi có thể nói chuyện. Andy là người tốt, nhưng anh thật sự không phải là Cơ-đốc nhân. Anh không phải là cậu; anh ấy là người anh em bà con, đã cưới một chị em bà con của tôi.

Và lúc ấy Di Ade đang đứng đó, bảo tôi, di ấy nói, “Billy này, tất cả tám mươi năm này của đời sống mình, anh ấy đã không hầu việc Đức Chúa Trời. Nhưng,” nói, “cách đây vài tuần lễ anh ấy đang ngồi trong nhà...” Anh ấy, đã tám mươi tuổi, dĩ nhiên, anh ấy không lao động chân tay gì nhiều. Nhưng đã nói...

Anh ấy đã gọi điện cho di và bảo, “Ade, em biết gì không? Đấng Christ đã đến trước mặt anh ở đây, chỉ cách đây vài phút.”

Di nhìn anh, nói, “Andy, có—có...Chuyện gì vậy?” Di nói...

Anh nói, “Không. Ngài đứng ngay trước anh ở đây, và Ngài đã nói điều gì đó.”

Di hỏi, “Ngài đã nói gì?”

“Nó trẻ hơn là người nghĩ.”

³³ Một vài tuần sau kể từ đó, hai hay ba tuần, anh bị đột quỵ và nằm bại liệt, hấp hối trong bệnh viện. Tôi bảo, “Di Ade, thật hổ

thẹn cho đi đã không gọi tôi hay người nào đó, để chuẩn bị tấm lòng của anh cho thì giờ này mà anh đã đến bây giờ.”

34 Sáng hôm sau, tôi cầu hỏi Chúa, khi tôi...Anh không thể trò chuyện được, vì thế tôi chỉ hỏi anh. Tôi nói, “Cậu Andy, cậu nghe cháu nói được không?” Và ông—ông có thể gật đầu một chút và cử động hàm của mình. Tôi đã cầu nguyện cho ông, bảo ông xưng ra tội lỗi của mình trước Đức Chúa Trời. Tôi muốn làm báp-têm cho ông, và Di Ade muốn chịu báp-têm.

35 Và tôi đã đi xuống phòng đợi, nhìn thấy một thiếu nữ sống trong khu gần ở đây, người mà họ sắp đưa đến bệnh viện tâm thần, và Chúa đã làm một điều lớn cho cô ấy, đến nhà.

Sau đó, trên đường đi lên, tôi gặp một chị em da màu, và chị hỏi, “Anh không phải là Anh Branham sao?”

Tôi đáp, “Tôi đây.”

Chị nói, “Anh có nhớ tôi không? Tôi là bà Drye.”

36 Và tôi đáp, “Vâng, tôi nghĩ mình nhớ. Pete Drye và họ.” Tôi nói, “Vâng, tôi—tôi nhớ chị.” Chị nhìn vào trong phòng, và khi chúng tôi đã...Tôi tự hỏi tại sao chị nói như thế. Và, kìa, Cậu Andy đã dậy trên giường, và đang ngồi đó, cử động đôi bàn tay và cánh tay của mình giống như bất cứ người nào khác, đang cố gắng lấy đồ vật, thứ trên giường xuống, để cậu có thể ra khỏi đó và đi ra. Bây giờ họ đang đến để chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, cậu ấy và vợ cậu.

37 Vì vậy, nhưng những gì tôi đã nói đó là vì, nó đến trễ hơn là chúng ta nghĩ. Và tôi tin rằng *Bảy Mươi Tuần Lễ Của Đa-ni-ên* này sẽ đem nó đến cho sự thông hiểu của chúng ta.

38 Bây giờ, hầu hết những người anh em Ngũ Tuần của chúng ta, những người mà tôi đã nói lúc đầu cuộn băng, họ bất đồng với Điều này. Họ đang trông mong điều gì đó vĩ đại, đầy quyền phép xảy ra. Và, thưa các anh em của tôi, nếu anh em sẽ lắng nghe thật kỹ, và không...và lắng nghe, anh em sẽ tìm thấy rằng điều gì đó vĩ đại, đầy quyền phép đó đã qua rồi. Chúa Jêsus sẵn sàng trở lại.

39 Hội thánh ra đi trong chương 3 của Khải huyền. Không có điều gì đã nói ở trong đó, chỉ ngoài điều cuối cùng là sứ giả cuối

cùng của thời đại. Rồi, chúng ta giải quyết với những người Do Thái cho đến lúc sự tái lâm với Nàng Dâu, trong chương 19. Từ chương 6 đến 19 là hết thầy người Do Thái.

Đó là chỗ tôi muốn đến với người anh em tốt đẹp của tôi ở đây trong suốt những Ấn này, Anh Wood, mà trước đây là người của Chứng Nhân Giê-hô-va, anh và tất cả gia đình anh, ở đây sáng nay, rằng “một trăm bốn mươi bốn ngàn người” đó không, có liên quan gì với những dân Ngoại. Họ là những người Do Thái. Hiểu không? Và đó không phải là Thân thể màu nhiệm của Đấng Christ trên đất hôm nay.

Nàng Dâu là Thân thể màu nhiệm đó. Bởi Đức Thánh Linh chúng ta chịu báp-têm vào trong Thân thể màu nhiệm đó.

⁴⁰ Bây giờ, chúng ta biết điều đó trong Sách Đa-ni-ên ở đây, chỗ mà chúng ta đang đọc, chúng ta cứ sẽ đọc lại vì đó là Lời Ngài. Trong Đa-ni-ên chương 9, câu thứ 24.

Bảy mươi tuần lễ được quyết định cho dân người và cho thành thánh người, để ngăn sự phạm pháp, trừ tội lỗi,...làm sạch về tội lỗi, và cầu thay cho tội lỗi, và đem sự công bình đời đời vào, và đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri, và xức dầu cho nơi chí Thánh.

Câu 25, “Và khá biết và hiểu, rằng từ...” Bây giờ, đó là những gì mà chúng ta đã giảng về, và chúng ta đã kết thúc chỗ đó tối Chúa nhật vừa rồi, “xức dầu cho nơi chí Thánh.” Đây là chỗ chúng ta bắt đầu sáng nay, trên câu 25. “Và do đó...”

Người khá biết và hiểu, rằng từ khi ra lệnh tu bổ và xây lại Giê-ru-sa-lem (đó là “thành thánh của người,” đấy) cho đến...Đấng Được Xức Dầu, tức là Vua sẽ là bảy tuần lễ, và sáu mươi hai tuần lễ; và đường phố sẽ được xây lại, và những bức tường, và ngay cả trong những kỳ khó khăn.

Và sau sáu mươi hai tuần lễ Đấng Được Xức Dầu sẽ bị trừ đi, nhưng không vì chính Ngài; và dân của vua hầu đến sẽ hủy diệt thành phố và nơi thánh; và vì thế sự cuối cùng nó sẽ bị ngập lụt lớn, và cho đến cuối cùng của sự tranh chiến những sự hoang vu đã định.

“Và...” Bây giờ, hãy nhớ, đó là sự chấm dứt của chiến tranh. Chúng ta có nó trên tấm bảng ở đây. “Và,” bây giờ chúng ta bắt đầu điều gì đó khác.

Và kẻ ấy sẽ lập giao ước vững bền với nhiều người trong một tuần lễ: nhưng đến giữa của tuần ấy hắn sẽ khiến của lễ và của lễ chay dứt đi, và vì hắn sẽ làm cho nơi ấy hoang tàn vì phủ đầy của sự gớm ghiếc, thậm chí cho đến kỳ hủy diệt, (đó là, tất cả), và những gì đã định sẽ được tuôn đổ ra trên kẻ gây nên cảnh hoang vu.

41 Ô, quả là một bài học tuyệt diệu! Ngày nọ tôi đã nói với vợ của tôi, “Anh tự hỏi dân sự có đang thật sự hiểu được điều đó không.” Bây giờ, tôi muốn anh chị em hiểu được nó. Đừng...Nếu anh chị em, chúng ta phải ở lại đây suốt cả ngày, cứ ở lại. Bây giờ, chúng ta—chúng ta—chúng ta cần hiểu được nó. Hiểu không? Chúng ta—chúng ta cần biết đó là Lễ thật. Và, anh chị em, ước gì anh chị em thật sự có thể nhìn thấy được điều đó! Và tôi sẽ yêu cầu, có lẽ...

42 Và rồi, sau đó, tôi sẽ để biểu đồ treo ở đây, và anh em—anh em có thể vẽ nó ra, sau đó. Hãy đến đây chiều nay, bất kỳ khi nào anh em muốn, và vẽ ra những biểu đồ và đại loại như vậy. Nó sẽ giúp cho anh em hiểu. Đó là lý do tôi đã đặt nó ở đó, để anh em sẽ hiểu được nó.

43 Bây giờ, chúng ta hãy ôn lại chỉ một chút để chúng ta có thể có một cơ sở. Lúc bấy giờ đã có...Đa-ni-ên đã lo lắng về dân sự của ông, vì ông đã đọc tiên tri Giê-rê-mi, và hiểu rằng Giê-rê-mi đã nói rằng họ sẽ ở trong cảnh phu tù trong bảy mươi năm. Và rồi, ông đã nhìn thấy lúc đó họ đã ở trong cảnh phu tù trong sáu mươi tám năm rồi, vì vậy ông biết thời gian đã gần rồi. Cho nên ông dẹp qua một bên hết thấy công việc của mình, buông xuống, như đã có, bỏ qua tất cả nhiệm vụ hàng ngày của ông. Hường mặt mình về Đức Chúa Trời, mặc bao gai và tấm tro, và kiêng ăn và cầu nguyện, để ông có thể hiểu được thì giờ đó sẽ xảy ra khi nào. Rồi chúng ta thấy, như tôi đã phát biểu trước đây...

[Anh Branham nói với người nào đó trên bục—Bt.] Anh quay cái đó lại, qua hướng đó, chỉ một chút. Cái quạt máy, hơi mạnh một chút. Nó làm tôi khan tiếng. Thế thì...Cảm ơn, anh.

⁴⁴ Vậy thì, chúng ta nhận thấy rằng, Đa-ni-ên, ông muốn có thông tin này cho dân sự của mình. Và tôi nghĩ, nếu Đa-ni-ên, đọc những vị tiên tri trước ông, và đã có loại thông hiểu này, rằng ông đang gần kề kỳ chung kết, và đã tìm kiếm Đức Chúa Trời, để tìm thấy kỳ chung kết cận kề như thế nào; rồi tôi suy nghĩ chúng ta được xưng công bình, bởi việc nhìn thấy rằng chúng ta đang ở cuối con đường bây giờ, không phải mặc bao gai và tẩm tro, nhưng quăng hết những thứ thuộc về thế gian, và những lo toan của chúng ta về cuộc đời này; và tìm kiếm Đức Chúa Trời, để tìm ra ngày nào trong năm chúng ta đang sống, vì chúng ta thấy chúng ta đang ở kỳ chung kết, và vì thế để Hội thánh sẽ kiêng ăn và cầu nguyện và sẵn sàng. Đó là lý do tôi đã nỗ lực để nhận lấy cho chính mình...Không biết giải thích điều này như thế nào, bởi vì tôi đã bỏ qua điều đó mỗi lần, và nói, “Chúng bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên,” bởi vì tôi không thể hiểu được nó. Và đó là lý do tôi đã tự nhận lấy cho chính mình bây giờ, để cố gắng giải thích nó. Và tôi tin, bởi sự giúp đỡ của Chúa, tôi có thể làm điều đó với ân điển Ngài, mang nó đến chỗ, tỏ cho anh em chúng ta thấy sự Đến của Chúa đang gần như thế nào.

⁴⁵ Lúc ấy, Đa-ni-ên đã có chỉ trong hai năm. Sau đó chúng ta tìm thấy, rằng, trong lúc ông đang ở trong sự cầu nguyện, Thiên sứ, Gáp-ri-ên, đã lao đến với ông; và không chỉ giải thích cho ông lúc nào dân sự của ông sẽ thoát ra khỏi vòng phu tù, nhưng, cũng là, tất cả điều đó được quyết định cho dân sự của ông, tất cả điều mà còn lại cho dân sự của ông. Người nói, “Có bảy mươi tuần lễ còn lại cho người Do Thái.”

⁴⁶ Sau đó, chúng ta tìm thấy, rằng Ngài có một mục đích chia làm sáu phần. Và một trong chúng, là chấm dứt sự phạm phép; và—và kết thúc tội lỗi; đền chuộc tội ác; đem sự công bình đời đời vào; làm ứng nghiệm sự hiện thấy và lời tiên tri; và xúc dầu cho nơi chí Thánh.

⁴⁷ Và sáng Chúa nhật vừa rồi, chúng ta đã học, Đa-ni-ên trong tình trạng của ông dưới đó, đang cầu nguyện. Tối Chúa nhật vừa rồi, đưa ra những câu Kinh Thánh, để dân sự sẽ đọc khi họ về nhà. Anh em đã đọc nó chưa? Anh em có thích nó không? Tuyệt vời!

48 Bây giờ, mục đích gồm sáu phần. Và chúng ta tìm ra điều đó, về mục đích thứ sáu này, “để xúc dầu cho nơi chí Thánh,” chúng ta nhận thấy rằng “nơi chí Thánh” luôn luôn đại diện cho Hội thánh, Đền tạm. Và điều cuối cùng để được thực hiện, là xúc dầu cho nơi chí Thánh, đó là Đền tạm Thiên hi niên mà Ngài sẽ sống ở trong suốt Thiên hi niên, là thời kỳ chúng ta sẽ sống trong.

49 Bây giờ, ngày hôm nay, bây giờ chúng ta đang đến gần, “Bảy mươi tuần lễ là gì?” Và đây là một phần rất quan trọng, bảy mươi tuần lễ.

50 Bây giờ, chúng ta biết những lời Kinh Thánh không thể nói dối. Chúng phải là Sự Thật. Và nếu Thiên sứ Gáp-ri-ên này đến và bảo Đa-ni-ên rằng chỉ có bảy mươi tuần lễ còn lại cho những người Do Thái...Vậy thì, chúng ta sẽ áp dụng điều đó cho sáu ngày...hay tuần lễ bảy ngày. Song, trong lời tiên tri nó luôn luôn cho trong những ngụ ngôn.

51 Và vì thế, không nghi ngờ rằng qua suốt thời đại, đã có nhiều trăm lần hàng trăm dân sự, các học giả, những người có năng lực, cố gắng giải thích bảy mươi tuần lễ này là gì. Và tôi đã đọc nhiều lời bình luận của họ về điều đó. Và tôi rất biết ơn Tiến sĩ Smith, của giáo hội Cơ-đốc Phục lâm, vì những quan điểm của ông. Tôi rất biết ơn Tiến sĩ Larkin, về những quan điểm của ông. Tôi biết ơn tất cả những học giả vĩ đại này, vì những quan điểm của họ về điều này. Và trong việc đọc chúng, nó khai sáng tôi nhiều, đến nỗi tôi có thể tìm thấy những chỗ trông có vẻ đúng. Nhưng để có những quan điểm mà tôi—tôi nghĩ rằng tôi muốn giải thích, tôi đã tìm kiếm xuyên suốt bách khoa từ điển, về “kỳ,” để tìm thấy “kỳ” có nghĩa là gì.

52 Và chúng ta tìm thấy qua đây, chúng ta có “kỳ, kỳ, và nửa kỳ.” Kỳ là gì? Một tuần lễ là gì? Vậy thì, đó là ba ngàn, bốn trăm ba mươi năm trước, kể từ khi điều này đã xảy ra, từ khi Đức Chúa Trời bắt đầu giải quyết với người Do Thái; cách đây nhiều, nhiều năm. Đa-ni-ên vào thời đó là Trước Chúa, và thời đó là Trước Chúa 538, 538 năm trước Đấng Christ, khi ông nói điều này cho “kỳ, kỳ, và nửa kỳ.” Và, bảy mươi tuần lễ, hãy nhìn chỗ bảy mươi tuần lễ sẽ đem ông đi. Ồ, ông vẫn ở Ba-by-lôn, trong bảy mươi

tuần lễ, và tuy nhiên Đức Chúa Trời bảo ông rằng đó là tất cả thời gian mà đã được định trên dân sự.

⁵³ Bây giờ, hội thánh của tôi tại đây biết điều đó qua tất cả các năm tôi đã luôn luôn nói cho anh em, “Nếu anh em muốn biết ngày của tuần lễ là gì, hãy nhìn vào lịch. Nhưng nếu anh em muốn biết chúng ta đang sống trong thời kỳ nào, hãy quan sát những người Do Thái đó.” Đó là máy ghi giờ duy nhất. Đức Chúa Trời đã không phân bố—không những kỳ nào đó cho các dân Ngoại; không có một khoảng thời gian chắc chắn nào. Và đó là nơi tôi nghĩ rằng nhiều nhà văn vĩ đại đã pha trộn nó, và đã đang cố gắng áp dụng điều này cho dân Do Thái và dân Ngoại, bởi vì Ngài phán, “Dân sự của người.” Nhưng Ngài đang trò chuyện với Đa-ni-ên, không phải với Hội thánh; dân sự của Đa-ni-ên, dân Do Thái. Nếu Ngài đang trò chuyện với Hội thánh, anh em không thể nắm được diễn biến ở đâu; anh em—anh em ở trên con đường quay trở lại, thậm chí trước khi sự hiện đến của Đấng Christ. Nó sẽ đảo lộn hết trong bất kỳ loại tuần lễ tiên tri nào mà anh em muốn đặt vào. Nó đã đảo lộn rồi. Nhưng Ngài đang trò chuyện với những người Do Thái, bởi vậy người Do Thái là máy ghi giờ của Đức Chúa Trời.

⁵⁴ Anh em còn nhớ ở đây, cách đây không lâu, khi Anh Arganbright, của California, phó chủ tịch của Hội Thương Gia Tin Lành Toàn Vẹn Quốc Tế, đã đến nhà của tôi và mang theo một—một cuộn băng ghi âm; và không phải băng ghi âm, mà là một—một cuộn phim, mà họ...về *Ba Phút Cho Đến Nửa Đêm*. Bộ phim đó quay về một sự nghiên cứu khoa học. Khi tôi nhìn thấy những người Do Thái đó quay trở về trong, trở về ở trong Giê-ru-sa-lem, tôi đi xuống ở đền tạm tại đây, và tôi nói, “Tôi cảm thấy giống như tôi có sự tái-cải đạo.” Nhiều người trong anh em còn nhớ điều đó. Tôi đã nói, “Thấy những người Do Thái đó đang trở về lại!”

Chúa Jêsus đã phán, trong Ma-thi-ơ chương thứ 24, “Khi các người nhìn thấy cây vả trổ búp của nó.” Anh em biết tìm kiếm điều gì, đấy, những người Do Thái đang trở về!

⁵⁵ Bây giờ, tôi đã có một vài lời bình luận đã viết ra ở đây. Tôi muốn đi vào chúng. Bây giờ, bây giờ, tôi sẽ—tôi sẽ tranh thủ thì

giờ của mình, để anh em cũng có thể viết chúng ra. Bây giờ, điều này tất cả xảy ra, những điều này...Bây giờ chúng ta...Trong suốt kỳ mà chúng ta đang ở trong lúc này, tất cả điều này xảy ra với... Chính là người Do Thái; không có gì liên quan đến Hội thánh, chút nào cả. Bất cứ điều gì từ Khải huyền chương thứ 3, cho đến chương 19, không có một điều nào liên quan với Hội thánh. Anh em không thể khiến cho nó xuất hiện đúng. Nó thật sự không có ở đó.

⁵⁶ Bây giờ tôi muốn giải thích cách tôi đã tìm thấy điều này thế nào. Nào, trên tấm bảng, nhiều người trong anh em sẽ thấy rằng tôi đã vẽ ra, khoảng thời gian, cách mà nó đi vào trong không gian, để nó có thể khiến cho mọi người có thể hiểu được. Anh em có thể...Anh em không thể thấy nó từ phía sau, tôi tưởng là vậy, chữ viết quá nhỏ. Và đó là Becky viết. Tôi nghĩ...Và, bức tranh đó, tôi đã vẽ còn tệ hơn thế. Nhưng, Becky đã vẽ bức đó, về hình tượng trong giấc mơ của Nê-bu-cát-nết-sa. Và tôi nghĩ nó trông giống một cô gái hơn, Becky à, hơn là một người đàn ông. Nhưng, dù sao đi nữa, nó sẽ—nó sẽ cung cấp thông tin, những gì chúng ta cần.

⁵⁷ Bây giờ, nếu chúng ta đọc trong Kinh Thánh rằng có bảy mươi tuần lễ được quyết định trên dân sự, vậy thì, sự...không có gì liên quan với Hội thánh. Bảy mươi tuần lễ không có gì liên quan với Hội thánh. Nếu anh em để ý tại đây, trên biểu đồ, tôi đã có thời đại hội thánh ở giữa bảy mươi tuần lễ đó.

⁵⁸ Chúng ta đã có nó ở trên đây. Anh em nào đó dưới Georgia đã vẽ nó cho chúng tôi trên đây, khi chúng tôi đi qua những thời đại hội thánh. Và chúng ta chắc chắn chúng ta có thể hiểu điều này có nghĩa gì. Màu trắng này trong hội thánh tại đây, đó có nghĩa tất cả là thuộc sứ đồ. Và rồi trong thời đại hội thánh thứ hai, họ đã có giáo lý của những người theo đảng Ni-cô-la, hay, họ đã có những công việc của những người theo đảng Ni-cô-la; nó chưa trở thành một giáo lý. Thời đại hội thánh thứ ba, nó trở thành giáo lý. Và trong thời đại hội thánh thứ tư, nó đã được tổ chức, và đó là chế độ giáo hoàng Rô-ma. Và trong thời—thời đại hội thánh thứ tư, đó là những thời đại tối tăm.

Anh em lưu ý, tất cả sự tối tăm trên đó đại diện cho đạo Ni-cô-la, hay đạo Rô-ma. Phần trắng tượng trưng cho Đức Thánh Linh, Hội thánh. Và, như nó đã khởi đầu trong thời đại của Thánh Phao-lô, tất cả toàn bộ Hội thánh thuộc sứ đồ đã được đẩy dầy Đức Thánh Linh. Sau đó những tay quý tộc bắt đầu đi vào. Rồi cuối cùng họ củng cố và tạo nên một hội thánh mới hoàn toàn ra từ đó. Và chỉ một hội thánh nhỏ đã bị thiêu đốt, và bị ném đá, và bị cho sư tử ăn, và mọi thứ.

⁵⁹ Trong cuộc cải chánh xuất hiện Luther, sáng sủa hơn một chút, anh em thấy đó. Vào thời Wesley, đã mang lại rực rỡ hơn một chút nữa. Nhưng trong thời đại hội thánh cuối cùng tại đây, thời đại hội thánh Ni-cô-la, đó là thời đại mà chúng ta...Không phải là Ni-cô-la, nhưng là Lao-đi-xê, đó là thời đại mà chúng ta sống trong. Anh em lưu ý, không có nhiều Ánh Sáng lắm.

⁶⁰ Người nào đó, khi họ đã nhìn thấy bức vẽ của nó trên đó, nói, “Hỗ thẹn cho anh, Anh Branham! Ngày vĩ đại của sự khai sáng này!”

Tôi nói, “Tôi sẽ tưởng tượng, khi nó được sàng sảy...” [Anh Branham ngừng lại—Bt.] “Thậm chí điều đó không được đánh giá đúng; khi anh em có được sự thánh khiết thật trong lòng, được tái sinh bởi Thánh Linh.” Hãy nhớ, đây là thời đại hội thánh duy nhất mà Đấng Christ bị đẩy ra khỏi hội thánh của Chính Ngài, của tất cả họ. Chúng ta đã có sự xưng nhận lớn lao, nhưng chúng ta có một sự sở hữu, là những gì chúng ta đang nói về. Có phải Đấng Christ thật sự ở trong hội thánh không? Điều đó sẽ là rất nhiều trong thiếu số.

⁶¹ Bây giờ, bây giờ chúng ta hãy vạch ra bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên. Bây giờ tôi có thể lặp lại ở đây lần nữa; các mục sư truyền đạo của Phúc âm, nếu anh em bất đồng với điều này, được thôi. Chúng được phân chia thành ba giai đoạn, như chúng ta tìm thấy trong Đa-ni-ên 9. Ba giai đoạn. Đầu tiên, một giai đoạn bảy tuần lễ; rồi sáu mươi và hai, là sáu mươi hai; và rồi một thời kỳ một tuần lễ. Chúng được phân chia thành ba thời kỳ khác nhau.

⁶² Bây giờ, tôi đã vẽ nó được phân chia trên tấm bảng ở đây. Giai đoạn đầu tiên; giai đoạn thứ hai; và với sự hiểu biết của tôi, bởi

Phúc âm, bởi Đức Thánh Linh, rằng, thời đại sau rốt, Đức Chúa Trời quay trở lại với người Do Thái.

⁶³ Vậy thì, chúng ta biết, bởi tất cả các sách Phúc âm, mà Phao-lô, và những người khác đã giảng dạy, rằng Đức Chúa Trời sẽ quay lại với người Do Thái. Ồ, thế thì, nếu Ngài sắp quay trở lại với người Do Thái, làm thế nào chúng ta có thể áp dụng nó trở lại trong thời đại của Đa-ni-ên? Chúng ta phải áp dụng nó trong thời đại cuối cùng này. Và đó là sau khi Hội thánh dân Ngoại đã được cất đi, bởi vì Ngài giải quyết với Y-sơ-ra-ên như là một dân, còn chúng ta thì như là một cá nhân.

⁶⁴ Bây giờ, tôi đã viết một số dòng ở đây mà tôi muốn đọc cho anh em trong khi chúng ta đi qua. Bây giờ:

...từ khi ra lệnh xây lại Giê-ru-sa-lem...

Mà, là vào ngày 14 tháng Ba. Nếu người nào trong anh em muốn ghi điều đó xuống, trong tiếng Hê-bơ-rơ anh em sẽ tìm thấy nó được gọi là tháng *N-i-s-a-n*, *Nisan*, mà có nghĩa là “tháng Ba.” Vấn đề đã được đưa ra vào ngày 14 tháng Ba, 445 năm Trước Chúa, vấn đề đưa ra để xây dựng, xây lại đền thờ. Anh em hiểu điều đó, như anh chị em dân sự đã đọc Kinh Thánh. Cho đến lúc nó được hoàn tất, đã mất bốn mươi chín năm để hoàn tất đền thờ và thành phố, để xây dựng lại nó. Và như Kinh Thánh đã nói ở đây, Đa-ni-ên nói, hay Thiên sứ nói với Đa-ni-ên, rằng:

...những bức tường, và nó sẽ được xây trong những kỳ khó khăn.

Và nhiều người trong chúng ta nhớ, khi nào nó đã được xây, họ đã một tay làm việc và một tay kia cầm gươm, để canh chừng kẻ thù. “Và nó sẽ được xây trong những kỳ khó khăn.”

⁶⁵ Vì vậy, ở đây là chỗ mà tôi tìm thấy điều đó, có được những ngày của mình. Bây giờ, chúng ta đã có hai, ba lịch khác nhau. Chúng ta đi trở lại lịch thiên văn cũ, và chúng ta tìm ra rằng trong lịch Julian có ba trăm, sáu mươi lăm và một phần tư ngày trong một năm. Họ đã tính giờ đó bởi sự đi qua của sao Sardis và những ngôi sao khác, và đại loại như vậy. Họ đã tính giờ nó. Bây giờ chúng ta tìm thấy, trong lịch Rô-ma mà bây giờ chúng ta đang sống, ba trăm sáu mươi lăm ngày trong một năm, theo lịch

thường. Nhưng trong lịch Cơ-đốc, hay lịch tiên tri, chúng ta tìm thấy chỉ có ba trăm sáu mươi ngày trong một năm. Vậy thì, anh em có thể tự hỏi sự lộn xộn này đến như thế nào.

⁶⁶ Bây giờ, điều này tôi chỉ có thể nói như chính tôi đang nói. Tôi tin rằng trở lại trước sự hủy diệt đại hồng thủy, trở lại trong thời của Gióp, và đại loại như vậy, rằng họ đã giữ đúng kỳ bởi những ngôi sao. Và chúng ta hiểu, hay trở lại trước thời gian đó, rằng thế giới đã đứng thẳng. Và rồi trong tội lỗi của con người, ngập tràn thế gian, và nó đã xiêu tó và những trận lụt đã đến, do đó chúng ta có những tảng băng vĩ đại, và đại loại như vậy, và tất cả đỉnh và đáy của địa cầu đầy băng. Chúng ta biết điều đó. Và trái đất không thẳng lên được. Nó bị nghiêng. Điều đó làm rung chuyển nó ra từ chỗ mặt trăng và những ngôi sao, nơi họ đang nhìn vào, và đã đặt sai chỗ lúc đó. Hay—hay là, anh em không thể giữ đúng kỳ bởi nó nữa, bởi vì nó đang nghiêng qua một bên, nghiêng trở lại. Cho nên, nó sẽ không đụng vào những ngôi sao đồng một lúc, bởi vì nó thì—nó thì ở ngoài vòng những ngôi sao. Anh em hiểu không? Tôi tin đó là những gì xảy ra.

⁶⁷ Nó đang nằm trở lại trong tình trạng đó. Và điều đó duy nhất chỉ cho thấy rằng đây chỉ là một thời kỳ. Anh em không thể thấy sao? Đức Chúa Trời không có những điều ở ngoài vòng. Ngài chỉ đang để nó chạy giống như thế trong quãng thời gian ngắn. Và tôi thật sự tin rằng điều đó đã được thực hiện.

Và vào những ngày sau rốt này là lúc Đức Chúa Trời sẽ khải thị những bí mật này cho Hội thánh. Ngài chưa làm điều đó trước đây. Và lý do Ngài chưa làm điều đó, là để giữ cho Hội thánh thức canh và cầu nguyện luôn, không biết khi nào nó sẽ đến. Nhưng anh em nhớ, trong Đa-ni-ên 12, Ngài phán, “Những kẻ khôn ngoan sẽ hiểu được trong ngày sau rốt, trong ngày sau rốt này.” Thấy không? Điều đó đã được ban cho ông.

⁶⁸ Thánh Linh của sự khôn ngoan đến trong Hội thánh, để tỏ cho Hội thánh biết, bởi sự khải thị của Đức Thánh Linh, mang Hội thánh vào và khải thị ngày nào chúng ta đang sống trong. Cũng giống như Gáp-ri-ên đến với—với Đa-ni-ên, thì Đức Thánh Linh đến với Hội thánh trong những ngày sau rốt, để khải thị

những điều bí mật, sâu nhiệm, vĩ đại này. Bây giờ anh chị em hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

69 Bây giờ, điều đó sẽ đánh gục năm thiên văn đó hay năm Julian, lịch, đấng, năm masonic, vì thế giới bị nghiêng. Hết thầy chúng ta biết điều đó, từ việc học trong trường học. Và nó nằm ngoài hệ thống, bởi đó chúng, những ngôi sao chúng, sẽ không vượt qua thẳng hàng với địa cầu cùng một lúc. Do đó, lịch Rô-ma thì, cũng sai, vì anh em không thể đặt các ngày cùng với nhau. Có thật nhiều điều mà tôi có thể nói ngay ở đây. Rằng chúng ta tìm thấy, bởi ngay chính thiên nhiên, dạy cho chúng ta chỉ có ba mươi ngày một cách chính xác trong năm.

70 Bây giờ, chúng ta hãy lấy ví dụ Khải huyền chỗ chúng ta sắp phải đi qua đây trong thời của hai vị tiên tri. Kinh Thánh nói rằng, “Họ đã nói tiên tri một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.” Vậy thì, anh em lấy lịch thiên văn, chắc chắn nó sẽ hụt mất một đoạn đường dài để là ba năm rưỡi. Và anh em lấy lịch Rô-ma mà chúng ta có ngày nay, nó sẽ hụt một đoạn đường dài. Nhưng anh em lấy quyển lịch tiên tri, và có chính xác một ngàn hai trăm sáu mươi ngày, trong ba mươi ngày của tháng. Hiểu không?

71 Chúng ta có ba mươi ngày trong một vài tháng, ba mươi mốt ngày ở tháng kế tiếp, hai mươi tám ngày trong tháng nào đó. Đấy, tất cả chúng ta đều bị rối lên. Nhưng Đức Chúa Trời không có nó theo lối nhảy nhót, lên lên xuống xuống, tới tới lui lui. Ngài đưng đến nó một cách chính xác giống như vậy. Vâng, thưa quý vị. Một cách chính xác giống như vậy, ba mươi ngày trong một tháng; không phải ba mốt, rồi ba mươi, hay điều gì khác. Thấy không? Nhưng điều đó đã được thực hiện hết trong sự kiểm soát vĩ đại của Đức Chúa Trời, để giữ cho Hội thánh tỉnh thức và cầu nguyện, được sẵn sàng, để áo của anh em được giặt trong Huyết Chiên Con. Nhưng, ờ, trong những ngày sau rốt này, Ngài đã hứa! Ừ-m. Bây giờ chúng ta nhìn thấy nơi mình đang sống. Vậy thì, hãy nhớ, mục đích, mục đích duy nhất, là làm điều này.

72 Bây giờ, nếu có bảy...Hãy xem, có chính xác bốn mươi chín ngày...bốn mươi chín năm, thì đúng hơn, trong thời gian xây dựng đền thờ. Bảy, là bảy tuần lễ tiên tri, bảy tuần lễ, vì có bảy tuần lễ được quyết định cho đền thờ, để xây lại đền thờ. Và nó

đã được xây chính xác trong bốn mươi chín năm. Bây giờ chúng ta có ý nghĩa của thời gian về những tuần lễ, vì nếu Kinh Thánh đã nói, Thiên sử đã nói, mất bảy tuần lễ cho đến khi việc xây đền thờ. Và chính xác là bốn mươi chín năm xây đền thờ, từ—từ ngày 14 tháng Ba cho đến năm 5—538 trước Chúa. Cho đến lúc đền thờ được khôi phục lại, và các đường phố được khôi phục, chính xác bốn mươi chín năm. Vì vậy, chúng ta có cái gì? Chúng ta có được cái gì? Vì, nếu bảy tuần lễ có nghĩa bốn mươi chín năm, thế thì một tuần lễ tương đương bảy năm. Và bảy lần bảy là bốn mươi chín. Điều đó là chính xác. Anh em thấy đấy.

⁷³ Như vậy bây giờ không còn có sự phỏng đoán nào thêm về nó nữa. Bây giờ chúng ta biết rằng mỗi tuần có nghĩa là bảy năm. Anh em hiểu điều đó chưa? Chúng ta hãy nói điều đó cùng nhau. [Anh Branham và hội chúng đồng thanh nói—Bt.] “Một tuần lễ tương đương với bảy năm.” Bây giờ chúng ta biết mình hiểu được nó rồi. Một tuần tương đương với bảy năm.

⁷⁴ Ở đây chúng ta có mặt ngay tại đây, tuần đầu tiên. [Anh Branham chỉ tới sự minh họa trên bảng đen—Bt.] Bốn mươi chín năm để xây lại đền thờ. Bây giờ, đường thẳng trên chóp này ở đây tiêu biểu cho dân tộc Do Thái khi nó đi ngang qua. Đây chỉ là thời gian. Và khi nó rơi xuống dưới đây, nó rơi ra khỏi dân Do Thái, vào trong thời đại dân Ngoại. Rồi đi lên một lần nữa và bắt lấy Y-sơ-ra-ên, và tiếp tục.

⁷⁵ Vậy thì, dân Ngoại đã không được phân bổ thời gian chắc chắn nào. Chỉ nói, “Thời của các dân Ngoại.” Và chúng ta nhận thấy, ngay cả Chúa Jêsus đã không phân bổ cho họ một thời gian. Vì chúng ta thấy ở đây, trong Lu-ca 21:24, Ngài phán, “Thành Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân Ngoại giày đạp cho đến chừng nào các dân Ngoại...” Hãy để tôi trích chỗ đó. Tôi đang trích nó chỉ bằng trí nhớ. Hãy để tôi đọc nó, bởi vì nó sẽ có ở trên cuộn băng ở đây, và chúng ta muốn chắc chắn hiểu đúng nó. Được rồi, nếu anh em muốn giở với tôi đến chỗ đó, ở Tin lành Lu-ca 21:24. Tôi đã nghiên cứu điều này một cách rõ ràng, tốt nhất như tôi có thể.

Và họ sẽ bị ngã bởi lưỡi gươm, và sẽ bị dẫn đi...

Ngài đang nói về những ai? Những người Do Thái. Đó là sự phá hủy đền thờ, vào năm 70 sau Chúa.

...và họ sẽ bị dẫn đi làm phu tù giữa các dân:...

Bây giờ hãy nhớ, không chỉ là ở dưới Ba-by-lôn, không chỉ trên Rô-ma, nhưng đến “tất cả các nước.” Đó là nơi người Do Thái đang có mặt hôm nay, “tất cả các nước.”

...và thành Giê-ru-sa-lem sẽ bị các dân Ngoại giày đạp, cho đến chừng nào kỳ của dân Ngoại được trọn.

⁷⁶ Rồi, có một thì giờ được phân bổ, nhưng không có ai biết khi nào nó sẽ xảy ra. Hiểu không? Đó là một bí mật, đây, kỳ của dân Ngoại. Nhưng, những người Do Thái... Thế thì, chúng ta không thể nói được thì giờ bởi những gì Hội thánh, xem thử Nó thụt lùi hay đang Nó sẽ tiếp tục, hay những gì Nó đang làm. Anh em không thể bảo được bởi điều đó. Nhưng, hãy nhìn vào những người Do Thái, đó là quyền lịch thời gian. Anh em có thấy điều đó không? Đức Chúa Trời đã phân bổ chúng chính xác một ngày, giờ, và kỳ, nhưng Ngài không bao giờ làm với dân Ngoại. Ngài đã làm với những người Do Thái, vậy chúng ta hãy quan sát dân Do Thái, rồi chúng ta sẽ thấy chúng ta đang ở thời điểm nào.

⁷⁷ Vậy thì, vậy thì, bảy tuần lễ là bốn mươi chín năm. Chúng ta đã hiểu nó rõ ràng bây giờ, rằng một tuần lễ là—một tuần lễ là bảy năm; một tuần lễ, bảy năm.

⁷⁸ Vậy thì chúng ta được nói cho biết, “Từ khi ra lệnh...” Bây giờ, đây là chỗ nan đề đến. Vậy thì chúng ta được nói cho biết:

...từ khi ra lệnh tu bổ để xây lại thành cho tới Đấng Mê-si (và dĩ nhiên, Đấng Mê-si là Đấng Christ) sẽ là bảy tuần lễ, và sáu mươi hai tuần: (thành ra sáu mươi chín tuần lễ)...

Hiểu không? Được rồi. Và bảy lần sáu mươi chín là bốn trăm tám mươi ba năm. Bây giờ, anh em hiểu được điều đó chưa? Nếu anh em muốn tôi nói qua điều đó một lần nữa, tôi sẽ vui mừng làm điều đó.

⁷⁹ Vậy thì chúng ta được bảo, “Từ khi ra lệnh xây lại thành phố, tới Đấng Mê-si, sẽ là bảy tuần,” (bảy, đó là đầu tiên—đầu tiên, ngay ở đây) “bảy tuần, và sáu mươi hai,” làm thành, sáu mươi hai và bảy là sáu mươi chín, sáu mươi chín tuần lễ. Bảy lần sáu mươi chín sẽ là bốn trăm tám mươi ba năm. Do đó, cho đến khi

Đấng Mê-si... Bây giờ chúng ta đang đến phần này ở đây. Cho đến Đấng Mê-si, đó phải là bốn trăm tám mươi ba năm, bốn trăm tám mươi ba năm.

⁸⁰ Bây giờ, bây giờ, Chúa Jê-sus, Đấng Mê-si, đã cưỡi lừa vào thành Giê-ru-sa-lem, khải hoàn, trên lưng lừa trắng, vào Chúa nhật lễ Lá, ngày 2 tháng Tư, năm 30 sau Công nguyên. Chúa Jê-sus cưỡi lừa vào thành Giê-ru-sa-lem vào Chúa nhật lễ Lá, năm 30 sau Chúa. Và vậy thì, vậy thì, từ 445 năm trước Chúa đến 30 năm sau Chúa, là chính xác bốn trăm bảy mươi lăm năm.

⁸¹ Nhưng, như chúng ta đã thấy, rằng sáu mươi chín tuần lễ thành bốn trăm tám mươi ba năm. Bây giờ, đó là chỗ sự rắc rối đến, ngay ở đó. Hiểu không? Chúng ta đã có duy nhất, với sự đánh dấu của Kinh Thánh ở đây, kỳ, chỉ bốn trăm bảy mươi lăm năm. Và, thực tế, thì đó là bốn trăm tám mươi ba năm, sự khác biệt của tám năm.

⁸² Vậy thì, Đức Chúa Trời không thể làm cho nó hụt như vậy. Nếu Ngài phán nó sẽ là rất nhiều ngày, thì nó là rất nhiều ngày. Nếu Ngài phán nó thật nhiều, thì thật là nhiều. Vậy chúng ta sẽ làm gì? Bây giờ, từ 475 năm trước Chúa đến 30 năm sau Chúa, là những năm lịch thiên văn hay Julian, mà là ba trăm sáu mươi lăm và một phần tư ngày trong—trong mỗi năm. Nhưng khi chúng ta đổi chúng sang ngày của lịch tiên tri chúng ta...

⁸³ Bây giờ xin để tôi ngừng ngay ở đây chỉ một phút. Để cho anh em có thể biết vượt ra ngoài giới hạn một bóng nghi ngờ nào, tôi sẽ không lấy một chỗ đó. Tôi có thể đơn cử nó suốt toàn bộ Kinh Thánh và chứng minh với anh em rằng bảy ngày đó là bảy, một tuần lễ là—là bảy năm, trong Kinh Thánh. Tôi vừa mới làm điều đó qua đây, trong Khải huyền chương 13, hay chương 11 và câu thứ 3. Những đấng tiên tri sẽ nói tiên tri trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày, là giữa tuần lễ cuối cùng của người Do Thái, rồi họ bị cất đi và trận chiến Armageddon xen vào. Thế thì nếu là như vậy, một lần nữa lại chính xác, ba mươi ngày trong một tháng. Hiểu không? Thế thì, đó là—đó là không phải là ba mươi mốt ngày và hai mươi tám ngày, và đại loại như vậy. Nó chính xác là ba mươi ngày trong một tháng, mỗi kỳ.

⁸⁴ Lịch tiên tri của chúng ta đem chúng ta đến ba trăm sáu mươi ngày, như chúng ta sử dụng hiện giờ trong Kinh Thánh. Chúng ta có một cách chính xác bốn trăm tám mươi ba. Thế đấy, bốn trăm tám mươi ba. Ở đây chúng ta có một cách chính xác chúng có về lời tiên tri, lẽ thật chính xác. Vì, thời gian từ khi ra lệnh xây đền thờ, cho đến lúc sự hủy diệt, khi họ chối bỏ Đấng Christ và giết Ngài vào năm 33 sau Chúa, khi Đấng Christ bị giết chết, là chính xác bốn trăm tám mươi ba năm.

Bây giờ, từ khi ra lệnh xây lại Giê-ru-sa-lem, đã được định bảy tuần lễ, có nghĩa là bốn mươi chín năm. Và bốn mươi chín năm phù hợp với điều đó một cách chính xác. Ồ, từ sự xây lại đền thờ đến Đấng Mê-si, là bốn trăm ba mươi tám năm. Vậy, bốn trăm và ba mươi...bốn trăm ba mươi bốn năm. Và bốn trăm và ba mươi bốn (lần), bốn mươi chín, thành chính xác bốn trăm tám mươi ba năm. Nó phù hợp đích thị, chính xác đến ngày, từ ngày này qua ngày khác. A-men! Thế đấy.

⁸⁵ “Đấng Mê-si là Vua sẽ đến.” Hiểu không? Bảy lần sáu mươi chín là bốn trăm ba mươi...và—và tám mươi bốn năm. Một cách chính xác, nó phù hợp chính xác. Vậy, thì, chúng ta biết một cách hoàn hảo, chúng ta biết một cách chính xác, rằng lời Kinh Thánh đó thì đúng. Nó đây này. Nhưng, anh em thấy, tất cả những điều này...

⁸⁶ Khi Đức Chúa Trời đã có trận tiền đại hồng thủy thế giới và hủy diệt nó bằng nước, và đã thay đổi ngày thiên văn; và rồi để cho những người Rô-ma đi vào và làm nên lịch của họ, mà nó đã hợp với và nhảy lên, và đại loại như vậy. Và tôi đoán, rằng, thậm chí ngay trong từ điển bách khoa toàn thư chỗ mà tôi đã đọc.

⁸⁷ Này, nhân đây, Anh Kenny Collins, anh ấy có ở trong tòa nhà sáng nay không, Kenneth Collins? Anh biết khi nào anh đã gọi cho tôi bộ từ điển bách khoa toàn thư lớn đó không? Anh nhớ điều đó không? Anh đã gọi cho tôi ở trên đó gần như một xe tải của nó. Tôi đã nghĩ, “Một kẻ non nớt trên thế giới này giống như tôi làm gì với tất cả những quyển đó?” Anh biết, Chúa đang dẫn dắt anh, Kenny. Đó là nơi tôi lấy được thông tin, ngay từ bộ từ điển bách khoa cũ đó, “kỳ,” và tôi đang nghiên cứu. Và Becky sử dụng chúng trong trường học của cô ấy. Tôi đã chép chúng xuống

trong sự nghiên cứu của mình, trong phòng riêng của tôi ở tầng dưới. Và chúng tôi đã đi xuống đó và có được nó, và ở đó chúng tôi đã tra xem nó, và tìm thấy nó, một cách chính xác, qua tất cả những quyển lịch và thời gian đã từng có. Hiểu không? Vậy, chúng tôi đã có điều đó.

⁸⁸ Nó đấy, một cách chính xác, bốn trăm tám mươi ba năm. Từ khi ra lệnh tu bổ để tu bổ tòa nhà, cho đến thời đại của Hoàng tử Mê-si bị chối bỏ, làm thành một cách chính xác bốn trăm tám mươi ba năm, niên lịch.

⁸⁹ Bây giờ anh em thấy, chúng ta đang sử dụng cùng lịch này ngay tại đây. Bởi vì, nếu Đức Chúa Trời đã sử dụng lịch này ở đây, thế thì Ngài phải sử dụng nó phần thời gian còn lại xuyên suốt Kinh Thánh. Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Trời không thay đổi. Vì vậy, nếu bảy tuần lễ là bốn mươi chín năm, bảy tuần lễ một lần nữa là bốn mươi chín năm. Một tuần lễ là bảy năm, đấy, vậy nó tạo nên điều đó thật hoàn hảo. Và nếu nó phù hợp chính xác đến từng chấm tại đó, nó sẽ đúng hoàn toàn đến từng chấm phết một lần nữa. A-men! Ồ, chào ôi! Điều đó cứ làm cho tôi sôi động cả lên. Ồ, tôi—tôi yêu thích tôi thích biết điều mà tôi đang nói về. Tôi—tôi—tôi thích điều đó.

Bởi vì, giống như vị cao niên, ở dưới Kentucky đó, đã nói với tôi, nói, “Tôi thích nghe người nào đó trò chuyện, người mà biết những gì họ đang nói về.”

Tôi đáp, “Tôi, cũng thích vậy.”

Anh nói, “Đó là vấn đề với các thầy giảng các anh, các anh không biết mình đang nói về điều gì.”

⁹⁰ “Ồ,” tôi đáp, “tôi biết ơn lời khen ngợi của anh, nhưng có một số điều chúng tôi thật sự biết những gì chúng tôi đang nói về.” Ủ-m. Đúng thế. Tôi biết rằng tôi được tái sanh. Tôi biết rằng tôi đã vượt qua từ sự chết đến với Sự Sống. Tôi biết có một Đức Chúa Trời, vì tôi đã trò chuyện với Ngài.

Tôi đã có Ngài trò chuyện thông qua tôi, và phán với tôi, và phán với những người khác, và bảo cho tôi về những người khác. Và tôi biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Đúng vậy. Ngài thật tốt đẹp đến nỗi đã giáng xuống và để cho tôi chụp hình với Ngài, chỗ mà

thế giới khoa học không thể chối bỏ nó. Và tôi lật qua tới lời Kinh Thánh đó và đã thấy điều đó hoàn toàn chính xác ứng nghiệm với thời đại hội thánh này, một cách chính xác những gì xảy ra, để tôi biết rằng chúng ta có mặt ở đây. A-men.

⁹¹ Vậy thì, chúng ta có thể không được học hành. Chúng ta có thể không phải là những người quyền cao chức trọng, và những điều giống như thế. Chúng ta có thể không phải là những người có vai vế, nhưng chúng ta thật sự biết Đức Chúa Trời. Chúng ta biết Ngài bởi vì có một Đức Thánh Linh, đấy, và nó so sánh với từng Lời từng Lời một xuyên suốt Kinh Thánh, thế thì chúng ta biết rằng nó thì đúng. Chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt.

⁹² Bây giờ, ở đó, hãy nhớ bây giờ, rằng, năm thuộc lời tiên tri này, là ba trăm sáu mươi ngày trong một năm. Hãy nhìn xem mọi điều khác. Thiên nhiên, nếu như một vài người trong các anh em có thể hiểu được, thậm chí đối với những người nữ, vân vân. Hiểu không? Ba mươi, ba mươi ngày, thật sự thấy nó—nó là... Tất cả thiên nhiên được dựng nên giống như thế. Hiểu không? Không phải là ba mươi một, ba mươi, hai mươi tám, hay điều gì đó. Nó chính xác là ba mươi ngày. Đối với mỗi năm, đó là lịch thuộc lời tiên tri, chính xác bốn trăm tám mươi ba ngày.

⁹³ Ở đây chúng ta có bằng chứng chính xác của lời tiên tri, bốn trăm và—và bốn mươi lăm năm, trước, là hoàn toàn chính xác. Bây giờ, tất cả điều đó đã được nói tiên tri để ứng nghiệm. Và bảy mươi tuần lễ đó đã chưa bao giờ xảy ra vào lúc đó, vì thế nó bị để lại cho những ngày sau rốt bây giờ.

⁹⁴ Vậy thì, thưa anh em Ngũ Tuần của tôi; bây giờ, anh em Chứng nhân Giê-hô-va của tôi; anh em nhận ra không? Anh em biết một trăm bốn mươi bốn ngàn người đã xuất hiện ở đâu không? Anh em có biết tất cả những phép lạ vĩ đại của Khải huyền đã xuất hiện ở đâu không? Qua trong thời đại người Do Thái, không phải trong thời đại của chúng ta. Không có điều gì được ghi lại ở trong đó, chỉ là Hội thánh đang sẵn sàng và ra đi. Chắc chắn, với quyền phép của Đức Chúa Trời, chúng ta làm những phép lạ và những kỳ công. Chúng ta biết điều đó. Nhưng

điều thật sự đã chấm dứt ở đây với những người Do Thái; tôi có ý nói, quyền phép làm việc, thật sự, công việc phép lạ. Bốn...

⁹⁵ Một trăm bốn mươi bốn ngàn người không xuất hiện ở đó. Họ ở trên...Họ không xuất hiện trong chương 3. Họ đến ở Kinh Thánh, sau đó. Và bây giờ chúng ta thấy rằng tất cả những điều này đã có xảy ra, đã chấm dứt vào thời gian này của tuần lễ thứ bảy mươi, tuần lễ cuối cùng. Vậy thì, nếu họ đã có sáu mươi chín tuần lễ rồi, và đã sống thời gian đó một cách chính xác theo cách Đức Chúa Trời đã phán họ đã sống, và nó đã xảy ra một cách chính xác theo cách Đức Chúa Trời phán nó sẽ xảy ra, thế thì có thêm một tuần lễ nữa được hứa cho người Do Thái. Bây giờ, thưa các anh em, cứ sẵn sàng. Hiểu không? Hiểu không? Hãy lắng nghe chúng ta thật gần thế nào. Tuần lễ cuối cùng, bảy, năm thứ bảy.

⁹⁶ Bây giờ, mọi người hiểu hết điều này chưa, nếu các bạn hiểu? Mọi người hiểu điều này, rằng nó là Sự thật hoàn toàn. Đó là Kinh Thánh. Đó là những năm thuộc lời tiên tri.

⁹⁷ Bây giờ chúng ta đến gần, và chúng ta đến với họ trên đây với sự chối bỏ Đấng Mê-si, đấy, từ sự...đến sự chối bỏ Đấng Mê-si, tuần lễ cuối cùng.

⁹⁸ Bây giờ, tôi muốn ngừng ngay tại đây chỉ một lát và giải thích điều này. Rằng, khi họ đã chối bỏ Đấng Mê-si, dĩ nhiên, là khi họ, khước từ Chúa Jêsus như Đấng Cứu Rỗi, và đã đóng đinh Ngài. Hãy nhớ qua đây những điều Kinh Thánh đã nói, “Và Ngài sẽ bị trừ đi, nhưng không phải vì chính Ngài, Đấng Mê-si, là Vua.” Bây giờ hãy suy nghĩ lời tiên tri đó đúng thật gần thế nào. Tôi muốn để điều này được gieo vào trong anh em. Rằng, nếu lời tiên tri đó phù hợp chính xác đến ngày, chính xác đến kỳ, và chính xác đến cách nó nói nó sẽ xảy ra; tuần lễ thứ bảy này, bảy tuần còn lại này...đúng hơn là, bảy năm, (bảy ngày: bảy năm), sẽ đúng hoàn toàn theo lời Kinh Thánh.

⁹⁹ Bây giờ hãy nhớ, Ngài đã bị trừ khỏi, Đấng Mê-si. Dân Do Thái, Đức Chúa Trời đã ngừng giải quyết với họ. Họ đã không đi xa thêm nữa. Lúc đó họ bị Đế chế Rô-ma làm cho tản lạc. Và, rồi, nếu anh em để ý trên biểu đồ của tôi ở đây, tôi muốn anh em hiểu được điều này bây giờ và vẽ nó ra. Anh em để ý ở đây

chỗ tôi có cây thập tự không? Đó là chỗ họ chối từ. Nhưng thì giờ nói rộng ra thêm một chút về chỗ đó, đây. Tại sao? Ba mươi, bốn mươi, năm mươi, sáu mươi, bảy mươi. Bốn mươi năm sau, Titus, đại tướng Rô-ma, đã hủy diệt Y-sơ-ra-ên, Giê-ru-sa-lem, và làm tản lạc dân sự trên khắp thế giới. Anh em thấy, Titus, bốn mươi năm sau. Như vậy, trên thực tế, thời đại người Do Thái nói rộng cho đến sự hoàn tất...

¹⁰⁰ Đức Chúa Trời đã không giải quyết với họ. Ngài chỉ giải quyết với họ cho đến khi họ chối bỏ Đấng Christ. Rồi khi họ đóng đinh Đấng Christ, họ kêu gào, “Hãy để Huyết của Người đổ trên chúng tôi và con cái của chúng tôi,” và đã xảy ra như vậy kể từ đó. Nhưng trước khi họ bị tản lạc...Hãy lắng nghe! Ô, hỡi anh em! Trước khi tất cả họ bị tản lạc trên khắp thế giới, Đức Chúa Trời đã mất khoảng bốn mươi năm để phá hủy đền thờ và làm họ tản lạc ra trên khắp thế giới. Song Đức Chúa Trời đã không giải quyết với họ nữa. Đức Chúa Trời đã không giải quyết với họ nữa.

Ngài đã giải quyết với dân Ngoại. Anh em biết điều đó, hiểu nó bây giờ chưa? Vậy thì, ở đây chúng ta bắt đầu trong các thời đại hội thánh, thời đại của dân Ngoại, Đức Chúa Trời đi khỏi dân Do Thái.

¹⁰¹ Bây giờ, thưa anh em giáo sĩ của tôi, đó là với—với với dân Do Thái, một anh em yêu quý ở nơi nào đó tại đây. Đây là chỗ tôi muốn anh em nắm bắt và hiểu. Thấy đó, Đức Chúa Trời đã từ bỏ giải quyết với những người Do Thái ngay ở đó, bởi vì Đức Chúa Trời luôn luôn giải quyết với Y-sơ-ra-ên như một quốc gia. Chúng ta hết thấy đều biết rằng Y-sơ-ra-ên là một quốc gia. Các dân Ngoại bang là một dân, và Ngài đã lấy ra một dân ra từ các dân Ngoại, cho Danh Ngài. Chúng ta sẽ đi đến điều đó trong một vài phút.

¹⁰² Nhưng bây giờ, trong bảy thời đại hội thánh này mà chúng ta đã đi qua, trong thời đại dân Ngoại, từ sự đóng đinh của Đấng Christ cho đến lúc sự kết thúc của các thời đại hội thánh. Bây giờ chúng ta đã có điều đó. Chúng ta đã đi qua nó, hết cả rồi. Bây giờ chúng ta đang đến một chỗ ở đó chúng ta có thể đựng điều này, đi vào trong Bảy Ấn, Bảy Bát, Bảy Tiếng Kèn, và tất cả điều đó, và nó tạo thành bức tranh với nhau; tất cả liên quan với dân Do

Thái, và sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với dân sự trên đất. Và những người sót lại...

¹⁰³ Hãy nhớ, trong thời đại bách hại lớn này, có hàng triệu người Ngoại bang sẽ chết mất trong đó. Nàng dâu bị chối bỏ, mà—mà những người còn lại của dòng dõi người nữ, người nữ đồng trinh đang ngủ, nàng đi ngay qua điều đó. Nó thì—nó thật rõ ràng như bảy mươi tuần lễ này; thật rõ ràng như vậy. Và họ sẽ đi qua nó. Vì vậy, nếu anh em không có Đức Thánh Linh, thì tốt hơn anh em nên đến với Nó thật nhanh như có thể được. Chúng ta đang ở trong thời kỳ sau rốt.

¹⁰⁴ Bây giờ để ý, bảy thời đại hội thánh. Bây giờ, tôi sẽ không phải đi qua điều đó, bởi vì chúng ta đã ghi âm chúng trên băng ghi âm, và chúng đang được đưa vào trong những quyển sách và mọi thứ. Rằng, đó là lúc mà Đức Chúa Trời đã không bao giờ nói sẽ có thật nhiều ngày, thật nhiều giờ, hay thật nhiều năm; Ngài đã không hề nói điều gì. Ngài phán, “Cho đến chừng nào các kỳ dân Ngoại được trọn.” Phán, “Cho đến chừng nào!” Những bức tường sẽ bị giày đập xuống cho đến lúc Đức Chúa Trời giải quyết xong với các dân Ngoại.

¹⁰⁵ Bây giờ, chúng ta thấy rằng, qua các thời đại này, chúng ta có Đức Thánh Linh đến. Và rồi Đức Chúa Trời, trở lại lúc ban đầu, bắt đầu phán bảo họ, vào sự chối bỏ Đấng Christ, Đức Chúa Trời đã tỏ cho Giảng thấy một cách chính xác những gì sẽ xảy ra trong suốt sự cai trị dân Ngoại. Bây giờ, đây, chúng ta không có thời gian bị giới hạn nào, giống như dân Do Thái, nhưng chúng ta có một dấu hiệu. Chúng ta đã có một—chúng ta đã có một cột trụ dấu hiệu. Ồ, Đức Chúa Trời đã thực hiện với dân Do Thái một cách chính xác những gì Ngài phán Ngài sẽ làm trong sáu mươi chín năm, hay, đó là bốn trăm tám mươi ba năm, ngoài sáu mươi chín tuần lễ. Và còn lại một tuần, một tuần chưa được định.

¹⁰⁶ Vậy thì, chúng ta không thể áp dụng nó ở trong *đây*, bởi vì đây là dân Ngoại bang, Hội thánh. Bây giờ, bao nhiêu người hiểu điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, đây là Khải huyền, bắt đầu từ chương 1, cho đến chương 3 đem chúng ta qua thời đại Lao-đi-xê. Bây giờ, chúng ta nhìn thấy một cách chính xác như thế nào điều đó là tất cả Giáo hội, chính thế giới Giáo hội.

Đức Chúa Trời không bao giờ bao gồm tội nhân, người đó chỉ... trừ phi người đó muốn được cứu. Nhưng, thế giới Giáo hội là tất cả màu trắng; rồi đến những người đảng Ni-cô-la mà muốn hình thành một tổ chức. Những người quyền cao chức trọng đã vào đó. Đây là tại Nicaea, Rô-ma, khi họ đã họp Giáo hội nghị Nicene. Và họ sẽ làm gì? Họ đã tổ chức giáo hội, rồi họ bắt đầu bách hại Cơ-đốc nhân. Sau đó, trong thời đại hội thánh kế tiếp, nó hầu như, Cơ-đốc giáo, theo cách của phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, đã bị quét sạch.

¹⁰⁷ Nhưng rồi, như quý anh chị em biết, rằng tôi đã đi trở lại và tìm kiếm lịch sử, các *Giáo phụ Nicene*, và các *Giáo phụ Tiền Nicene*, và tất cả những lịch sử của hội thánh, và bản thảo cổ xưa nhất mà tôi có thể tìm thấy, và mỗi một bài trong đó đều chứng minh cho anh chị em rằng Hội thánh mà Đức Chúa Trời đang nói về không phải là giáo hội Công giáo đã tổ chức đó cũng không phải là tổ chức nào khác. Đức Chúa Trời đang nói về, và tất cả những ngôi sao vĩ đại đó của thời đại, là những con người đã dạy phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, phép báp-têm trong Danh Jê-sus Christ, và sự đến của Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và—và việc nói tiếng lạ, và thông giải tiếng lạ, và chữa lành, và các phép lạ, và những dấu hiệu. Đó là những gì Đức Chúa Trời phân bố. Ngài không thể thay đổi ý của Ngài, nói, “Ồ, đây là ý tưởng của Ta về một Hội thánh, Hội thánh sứ đồ; bây giờ ý tưởng của Ta là một giáo hội chức sắc.” Đức Chúa Trời không thay đổi! Đó vẫn là Đức Thánh Linh.

¹⁰⁸ Và chúng ta xem và mang nó đến, rồi, khi chúng ta thấy bản tính của Đức Chúa Trời và những gì Ngài...và rồi mang lời Kinh Thánh của Ngài ra. Và rồi lấy lịch—lịch sử để cho thấy nó thật chính xác đến từng điểm nhỏ; chính xác đến ngày, đến thì giờ, đến mọi điều mà Đức Chúa Trời đã phán qua Giảng, sẽ trở thành hiện thực, nó đã xảy ra cho thời đại dân Ngoại đó.

¹⁰⁹ Bây giờ, chúng ta thấy chính mình, vượt quá bất kỳ bóng dáng ngờ vực nào, trong Thời đại Lao-đi-xê. Chúng ta biết mình đang có mặt. Chúng ta đến qua Thời đại Luther; chúng ta đã đi qua thời đại Wesley; hiện nay chúng ta ở trong Thời đại Lao-đi-xê, thời đại cuối cùng. Và chúng ta nhận ra rằng mỗi một trong

những hội thánh đó đã có một sứ giả. Chúng ta tìm thấy điều đó. Bảy ngôi sao trong tay Ngài, là Bảy Thần linh đã đi ra trước mặt Đức Chúa Trời. Mỗi một thời có một sứ giả. Và chúng ta đi xuống và chúng ta tìm thấy, bởi Kinh Thánh, bản tánh của sứ giả đó sẽ là gì, bản tánh sứ giả đó sẽ là gì. Và chúng ta chọn ra con người trong lịch sử mà đã có bản tánh đó. Và rồi khi chúng ta tìm ra con người đó trong lịch sử, mà có bản tánh đó, chúng ta đến nhận thấy người đó là sứ giả cho thời đại hội thánh đó. Rồi chúng ta tìm thấy Linh gì, và những gì người đó đã làm. Và chúng ta tìm thấy rằng người đó là một thánh đồ được đầy dẫy Đức Thánh Linh, Thánh Irenaeus, và tất cả các vị khác, và—và Thánh Columba, và tất cả những người đó đều được đầy dẫy Thánh Linh. Và chúng ta biết điều đó, bởi Kinh Thánh, rằng loại Linh đó thì ở trên kiểu người đó cho cùng một thời đó. Thế đấy, vì vậy nó không thể sai trật. A-men! Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Điều đó thật sự...

¹¹⁰ Thưa anh em, tôi không biết. Điều đó còn nhiều hơn đối với tôi hơn bất kỳ điều gì mà tôi biết về, đấy, bởi vì đó là Lời Đức Chúa Trời đang tự Nó nói. Khi tôi nghe Đức Chúa Trời phán điều gì đó, tôi nói, “A-men! Đúng vậy. Điều đó đúng.” Hiểu không? Thế là ổn rồi. Tất cả đã xong. “Đức Chúa Trời đã phán vậy.” Điều đó, chính là điều ấy.

Ồ, Đức Chúa Trời phán rằng điều đó sẽ xảy ra cách ấy, và chúng ta đã tìm thấy nó trong lịch sử và bằng Kinh Thánh. Chúng ta sẽ đọc về thời đại hội thánh này, những gì nó sẽ làm, những gì sẽ xảy ra, loại sứ giả nào là dành cho thời đại hội thánh đó. “Hãy viết cho—cho thiên sứ của hội thánh Lao-đi-xê. Cho thiên sứ của hội thánh Sạt-đe, Thi-a-ti-ơ,” tất cả những hội thánh khác này. Và chúng ta quay trở lại trong lịch sử và tìm thấy sứ—sứ giả của hội thánh đó, và chúng ta đã tìm thấy đó là ai. Vậy rồi chúng ta đã vẽ nó ra, đặt những tên của họ dưới nó, và họ đấy. Thấy đó, chúng ta biết điều ấy đúng hoàn toàn.

¹¹¹ Bây giờ, và chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đã, luôn luôn đã, và đã luôn luôn cho đến nay, và chống lại tôn giáo có tổ chức. Vâng, thưa quý vị. Ngài phán điều đó. “Những kẻ theo đảng Ni-cô-la, thật Ta ghét lắm!” *Nickao* có nghĩa là “chinh phục hội thánh.”

Laity là, *laity* là, “hội thánh, thân thể.” *Nickao* có nghĩa là “chinh phục, chiến thắng,” nói một cách khác, “tạo nên một thánh nhân, người nào đó ở trên người khác.”

Chúng ta là tất cả các con cái. Chúng ta chỉ có một Vua, đó là Đức Chúa Trời. Chúng ta chỉ có một Đấng Thánh, và đó là Đức Chúa Trời. A-men! Và Ngài ở giữa chúng ta, trong hình thức của Đức Thánh Linh. Đó là Đấng Thánh.

¹¹² Bây giờ, chúng ta đi xuống cho đến lúc chúng ta tin chắc rõ ràng rằng sự đến qua thời—thời đại Do Thái chúng ta có chính xác sáu mươi chín tuần lễ, bởi lịch sử, bởi niên lịch, bởi năm tiên tri của Đức Chúa Trời, mang lịch sử của lịch tiên tri, từ Cựu Ước qua đến Tân Ước, và tỏ cho thấy nó hoàn toàn giống nhau. Hiểu không?

Vậy thì chúng ta đã có hội thánh dân Ngoại từ ban đầu, cho đến thời đại cuối cùng, và chúng ta biết mình đang sống trong thời sau rốt. [Anh Branham gõ trên bục giảng nhiều lần—Bt.] A-men! Anh chị em hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”]...?... [Anh Branham gõ trên bục giảng một lần nữa.] Bây giờ, thế thì, nếu chúng ta đang sống trong thời cuối cùng này, vào cuối thời đại này, thế thì chúng ta ở đâu?

¹¹³ Để ý, con đường trở lại đây, anh em thấy hàng này đã được vẽ trở lui trong *đây*, chỗ Đức Chúa Trời giải quyết với dân Do Thái...Hay là, không bao giờ giải quyết với dân Do Thái, Ngài đã mất thời gian dài để có được họ. Ngài đã mất bốn mươi năm để đưa họ vào trong tình trạng tới chỗ mà ở đó Ngài có thể đã để họ bị hủy diệt, đối với tất cả các nước. Tất cả qua, trong thời đại dân Ngoại, Ngài đã phải đặt họ vào trong tình trạng đó trước khi Ngài có thể làm cho Lời Ngài ứng nghiệm. Hiểu tôi có ý nói gì không? [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Tất cả hiểu điều đó, hãy nói, “A-men!” [“A-men!”] Đấy, tôi muốn chắc chắn là anh em hiểu được nó.

¹¹⁴ Bây giờ điều gì đã xảy ra? Hãy nhìn lên trên chóp của thời đại hội thánh cuối cùng này. Thấy chỗ nói ra một chút này không? Những ngày dân Ngoại bang đang kết thúc. Và trong bốn mươi năm vừa qua, những người Do Thái đã quay trở lại Giê-ru-salem, trở về với quê nhà của họ. Halêlugia! Thấy chúng ta ở đâu

không? Mất bốn mươi năm, từ sự trừ bỏ Đấng Mê-si, cho đến lúc Titus đã hủy diệt đền thờ và làm tản lạc dân Do Thái. Đã mất thêm bốn mươi năm nữa để Đức Chúa Trời làm cứng lòng tất cả các loại Pha-ra-ôn trên khắp nơi, và đã lái dân Do Thái trở về trong quê hương của họ. Nhưng hôm nay họ quay trở về quê hương của họ một lần nữa, và Hội thánh đang ở kỳ chung kết. Amen! [Anh Branham ngừng lại—Bt.] Ô, tôi—tôi—tôi chỉ đang cố gắng đọc; tôi không thể.

115 Để ý, dân Do Thái đang ở trong quê nhà của họ, và đang trở về. Nếu anh em có quyển *Sự Suy Tàn Của Thế Chiến*, quyển hai, khi Tướng Allenby, sau Thế Chiến thứ Nhất, đã bay qua Giê-ru-sa-lem và đã chiếm lấy nó, và đã lấy Giê-ru-sa-lem. Và những Cơ-đốc nhân đó đã diễn hành vào Giê-ru-sa-lem với mũ họ giở ra. Và Allenby đã đầu hàng thậm chí đã không nổ một phát súng, hay—hay, những người Thổ Nhĩ Kỳ, họ đã đầu hàng Allenby. Và kể từ đó, Đức Chúa Trời đã đi đến làm cứng lòng của Mussolini, lòng của Hitler, lòng của Stalin, tấm lòng của tất cả những người trên khắp quốc gia, đang căm ghét người Do Thái.

116 Và sau đó những con chim to lớn đã hạ xuống, được gọi là Hàng Không Miền Đông, hay Hàng Không Xuyên Mỹ, hay bất kể là gì. Tôi tin nó được gọi là TWA. Đó là ở trong tạp—tạp chí, tạp chí *Life*, tôi tin là vậy, *Look* hay *Life*. Tôi tin đó là *Life*. Chỉ trong ba hay bốn năm qua, và Đức Chúa Trời đã làm dân Do Thái chạy trở về quê hương của họ, nơi mà họ đã cách xa trong hai ngàn năm, trong khi dân Ngoại đang sẵn sàng. Và bây giờ các dân Ngoại đã đẩy Đấng Christ ra bên ngoài hội thánh, theo Khải huyền chương thứ 3. Ngài thậm chí không thể đi trở lại trong hội thánh của Ngài. Không có chỗ nào cho Ngài để đi cả. Ngài bị chối bỏ.

117 Và đó là thì giờ cho sự Cất lên. Tất cả những người được chuộc qua *đây*, những dấu chấm nhỏ giống như thế này, là sự đang đi lên của những vị thánh đồ trong sự sống lại. Anh em thấy đó, chúng ta tất cả gặp ngay tại *đây* với nhau. Kinh Thánh nói, “Chúng ta là những người còn sống và còn ở lại cho đến sự đến của Chúa sẽ không lên trước những người đã ngủ rồi.” Suốt con đường từ *đây*, *đây*, và *đây*.

118 Làm thế nào, thưa anh em Ngũ Tuần, làm thế nào anh em có thể áp dụng chúng tất cả trên đây trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê?

Họ—họ đang ngủ, qua mỗi một trong những thời đại này, đang chờ đợi. “Và chúng ta là những người còn sống, nhóm nhỏ còn lại trên đây, còn ở lại cho đến khi...Sự Chúa tái lâm sẽ không lên trước những người đã ngủ rồi; vì tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết; và chúng ta sẽ cùng nhau được cất lên với họ.” Amen! “Với họ,” chúng ta ở đây, đang nhóm ngay ở đây, “để đi gặp Chúa trong không trung.” Và anh chị em đây. Chúng ta ở đâu? Ngay ở đây. Đấng Mê-si đã bị trừ đi ở đâu? Chính xác chỗ Lời đã nói. Tuần lễ thứ bảy mươi đó sẽ bắt đầu ở đâu? Chính xác sau khi Hội thánh này bị cất đi. Rồi Đức Chúa Trời trở lại với người Do Thái.

119 Anh em há không nhớ, rằng, ngay khi Hội thánh đi Hội thánh đi, lúc đó người Do Thái nắm giữ, đi vào sao? Nhưng, trước tiên, điều kế tiếp theo thứ tự, thì không phải là sự phục hưng dân tộc—dân tộc hùng mạnh giữa các dân Ngoại. Điều kế tiếp theo thứ tự, là sự đến của Nước Đức Chúa Trời, sự Đến của Đấng Christ.

120 Bây giờ, nếu anh em muốn, chúng ta có thể quay trở lại đây lúc này với Đa-ni-ên chương 2, câu 34 và câu 35. Và khi Đa-ni-ên được ban cho...chương 2, 34 và 35, khi Đa-ni-ên đã được ban cho khải tượng rằng những ngày của dân sự ông đã chấm dứt, và trong thời gian nào đó, và ông đã nhìn thấy các dân Ngoại đang đi vào. Và đã nhìn thấy khải tượng của tảng đá to lớn này ở đây, hay hình tượng to lớn này, có cái đầu bằng vàng, và cái ngực bằng bạc. Bây giờ hãy xem, nó trở nên cứng hơn, bạc đến vàng. Kế tiếp, bắp vế bằng sắt...hay bắp vế bằng đồng. Và rồi bàn chân và ống chân bằng sắt. Nhưng các ngón chân, là mười ngón chân, và các ngón chân đó là sắt và đất sét. Và người nói, “Thật như người đã thấy rằng sắt sẽ không trộn lẫn với đất sét được, những vương quốc này bị phân chia sẽ không hiệp lại với nhau, nhưng họ sẽ hiệp những hạt giống của họ cùng nhau, cố gắng bẻ gãy quyền lực của người khác.” Thấy không?

¹²¹ Bây giờ, những gì đã xảy ra, điều mà ông đã thông giải nó, đầu bằng vàng là Nê-bu-cát-nết-sa. Ông nói, “Một vua khác sẽ đến và thấp hơn vua,” đó là Đa-ri-út, người Mê-đô Ba-tư, tiếp quản vương quốc dân Ngoại. Kế tiếp vào, sau những người Mê-đô Ba-tư, là gì? Những người Hy Lạp, Alexander Đại đế, và vân vân; những người gốc Hy Lạp đã tiếp quản vương quốc đó. Rồi ai tiếp quản nó từ những người Hy Lạp? Những người Rô-ma. Và ai cai trị thế giới Ngoại bang kể từ đó? Những người Rô-ma! Những người Rô-ma, bấy giờ, đó là sắt.

¹²² Rồi để ý, Rô-ma tồn tại đến cuối cùng, bởi vì nó đi đến cuối cùng của những ngón chân. Và ông đã thấy bùn, đất sét; và đó là dân sự, những gì chúng ta được tạo ra từ nó. Và sắt, sức mạnh của Rô-ma, chạy vào mỗi một trong những quốc gia đó. Và Rô-ma có sức mạnh trong mỗi quốc gia ở dưới Trời.

¹²³ Có một người trên thế giới có thể chấm dứt chiến tranh hay bắt đầu chiến tranh, mà không có...bằng cách nói một lời. Đó là giáo hoàng. Chuyện gì xảy ra nếu ông ấy nói, “Không người Công giáo nào cầm lấy vũ khí.” Điều ấy giải quyết nó, thưa anh em, nói bất kỳ cái gì anh em muốn. Phần lớn nhất của thế giới, thuộc về các nước theo đạo Công giáo, là người Công giáo. Hiểu không? Được rồi. Hãy để cho ông ấy nói một lời, đó là những gì xảy ra.

¹²⁴ Nó giống như họ đã nói tại đây, “Ai...” Chúng ta đi vào điều đó lát sau. “Ai có thể gây chiến tranh với con thú? Ai có thể nói giống như hăn? Ai có thể làm điều đó? Thế thì, chúng ta hãy tạo nên một hình tượng giống con thú.” Đó là sự liên minh của các giáo hội với nhau, “làm một hình tượng giống như nó.” Hiểu không? Liên minh các giáo phái với nhau, mà họ đã làm nó rồi.Ồ, chúng ta thật sự ở kỳ chung kết. Đó là tất cả có với nó, thưa bạn. Chúng ta có mặt tại đây vào kỳ chung kết. Hiểu không? “Chúng ta hãy tạo nên một hình tượng con thú,” điều gì đó giống như nó. Một hình tượng là điều gì đó trông giống cái gì đó. Hiểu không? Bấy giờ chúng ta đang ở kỳ cuối cùng.

¹²⁵ Bây giờ để ý ở trong đây, vào cuối thời đại này. Vậy thì, Đa-ni-ên, trong chương 2, và câu—câu thứ 34 và 35, ông đã xem hình tượng này với sự xem xét tường tận. Và ông đã quan sát nó cho

đến lúc một Tảng Đá đã bị cắt ra khỏi núi, không phải bởi tay, và Nó lăn xuống và đánh hình tượng vào bàn chân, và làm vỡ nó ra. Vậy thì, Nó không bao giờ đánh vào trên đầu nó, bấy giờ. Đánh nó ở bàn chân; đó là kỳ cuối cùng, mười ngón chân.

¹²⁶ Anh em có để ý không, chính xác tại đây, ngay trước khi Ông Eisenhower xuất hiện, người Tin Lành cuối cùng của...của nước Mỹ, với—với tư cách Tổng thống, mà tôi nghi ngờ sẽ có một người khác. Nhưng—nhưng khi...chỉ để tỏ cho thấy rằng, chỉ dân sự sẽ tỉnh thức. Khi ông đã gặp, đã có...Cuộc gặp gỡ cuối cùng mà (họ) ông đã gặp với nước Nga, có năm quốc gia cộng sản phương Đông đã đại diện, năm quốc gia phương Tây. Ông Khrushchev là người đứng đầu của các quốc gia phương Đông. Ông Eisenhower là người đứng đầu của các quốc gia phương Tây. Và Khrushchev, như tôi hiểu và đã được bảo, rằng trong tiếng Nga, *Khrushchev* có nghĩa là “đất sét.” Và *Eisenhower* có nghĩa là “sắt,” trong tiếng Anh. Đó là sắt và đất sét đó của quý vị, sẽ không trộn lẫn với nhau được. Và ông ta đã rút chiếc giày của mình ra và lấy nó đập lên bực, và mọi thứ khác. Nó sẽ không pha trộn được.

¹²⁷ Nhưng chính là trong những ngày của những đế chế này mà Vàng Đá, Tảng Đá đó đã được đục ra từ núi, chẳng phải bởi tay, đã đập vào chân bức tượng. Vậy thì, “Được đục ra từ núi.” Chắc phải là một ngọn núi đá. Nó đã được đục ra khỏi núi đá. Vậy thì, anh em có để ý không?

¹²⁸ Bây giờ, hồi các anh em mục sự truyền đạo, và các anh em và chị em, trên khắp thế giới. Với sự thông hiểu của tôi, Kinh Thánh đầu tiên mà đã được viết, Đức Chúa Trời đã viết nó trên bầu trời, bởi vì họ phải trông lên và thấy rằng có một—một Đức Chúa Trời trên Trời, rằng Đức Chúa Trời ở trên họ. Và nếu anh em chú ý trong cung hoàng đạo...Bây giờ đừng người nào trong anh em đi...Anh em ở lại đúng với Kinh Thánh này tại đây. Hiểu không? Nhưng, cung—cung hoàng đạo, nó khởi đầu trước tiên trong cung hoàng đạo, như tôi hiểu, là trinh nữ; cuối cùng trong số cung hoàng đạo là Leo Sư Tử. Đó là sự Đến đầu tiên của Đấng Christ, qua một trinh nữ; sự Đến lần thứ hai, là Sư Tử của chi phái Giu-đa. Hiểu không? Rồi chúng ta đã có thời đại ung thư, và, cũng, đi xuống qua cung hoàng đạo.

¹²⁹ Bây giờ, chúng ta tìm thấy rằng có một quyển khác đã được viết, hay đã được đặt một nơi khác, và đó là những kim tự tháp. Anh em có để ý trong những kim tự tháp, nó đã bắt đầu như thế nào, rộng ở đáy, giống như một ngọn núi, được tạo ra từ tảng đá vững chắc, đi thẳng lên cho đến khi nó đi ngay tới đỉnh không? Nhưng chưa bao giờ có một cái nắp được đặt lên trên kim tự tháp, kim tự tháp lớn ở đó tại Ai Cập. Lấy ra của anh em... Nếu anh em có một tờ giấy bạc một đô-la trong túi của mình, hãy lấy tờ một đô-la ra và nhìn vào nó. Và anh em sẽ tìm thấy ở đây dấu triện nước Mỹ ở một bên, và ở trên phía bên kia nó có, ở đáy, kim tự tháp. Và ở trên kim tự tháp, hòn đá đỉnh, song nó là một con mắt to vĩ đại. Và nó được gọi, ở đáy của kim tự tháp này, “Dấu ấn vĩ đại.” Tại sao chim đại bàng Mỹ không phải là dấu ấn vĩ đại? Đó là một dấu ấn của Đức Chúa Trời. Hãy nhớ, chúng ta thường hát một bài hát ngắn:

Suốt dọc trên con đường tới linh hồn thật ở lại,
 Có một Mắt đang dõi theo bạn;
 Mỗi bước bạn đi, Mắt vĩ đại này tỉnh thức,
 Có một Mắt đang dõi theo bạn.

Đúng vậy. Hãy nhớ, chúng ta thường có một—một niềm vui mừng nhỏ, chúng ta nói.

Nếu bạn ăn trộm và lừa gạt và nói dối, rồi bạn
 làm chúng trong hội thánh,
 Có một Mắt đang nhìn xem bạn.

¹³⁰ Bây giờ, dấu ấn vĩ đại. Bây giờ, chúng ta biết, và tôi không hiểu được nó, sự đo lường của kim tự tháp. Nhưng tôi vừa bảo cho các bạn trong bài cuối cùng, trong một vài sự giảng dạy này sẽ đến, để cho anh em thấy tất cả nó đi tiếp, với nhau.

¹³¹ Vậy thì, kim tự tháp đã bắt đầu, tượng trưng cho Hội thánh, rộng ở đáy. Và như cái đó đi lên gần đỉnh hơn, thì nó bắt đầu thành hình giống một—một hình phễu hơn.

¹³² Vậy thì, chúng ta thấy, nó đi ngay lên chính chóp của đỉnh, và họ đã không bao giờ hoàn thành nó. Tại sao? Tại sao? Tôi tự hỏi tại sao! Bởi vì Kinh Thánh đã nói rằng Đá Góc bị chối bỏ. Chúng đã bị từ chối.

¹³³ Bây giờ hãy quan sát, thời đại hội thánh...Hãy lắng nghe kỹ bây giờ. Đừng bỏ lỡ điều này. Thời đại hội thánh đã đến từ sự khởi đầu của cuộc cải chánh, Luther, trở lại trong những thời đó chỗ những văng đá nền đã được đặt, là sự dạy dỗ của các sứ đồ. Rồi chúng ta tìm thấy, khi những thời đại đi tiếp, từ một thời đại này đến một thời đại khác, Hội thánh trở nên nhiều hơn trong thiếu số luôn mọi lúc. Cho tới khi, nó đã trải qua giống như...Luther đã giảng sự xưng công bình. Rồi, chỉ là, xưng nhận mình là một Cơ-đốc nhân, họ sẽ đưa anh em đến sự chết, thời của những sự tuận đạo, những người tử vì đạo.

¹³⁴ Vậy thì chúng ta tìm thấy, trong thời của Wesley, anh em là kẻ cuồng tín thánh nếu anh em xưng nhận Đấng Christ lúc đó, phương pháp mới ấy. Dân sự đã ra ngoài đây khi Wesley đến đây, và Asbury, họ đã có những buổi nhóm tại nước Mỹ ở đây, hãy đọc lịch sử của họ, tới chỗ họ đã có nó trong những nhà trường. Các giáo hội của họ tại đây sẽ không chịu tiếp họ. Và cuối cùng họ đã đi đến một chỗ cho đến khi Đức Thánh Linh giảng trên họ, và họ ngã trên sàn nhà, và người ta đổ nước trên họ, quạt cho họ bằng cái quạt, tưởng rằng họ đã ngất xỉu. Và chính mình tôi đã có mặt ngay trong những buổi nhóm của họ, trong năm mươi năm của tôi. Và tôi đã nhìn thấy họ ngã xuống dưới quyền phép của Đức Thánh Linh như thế, và người ta đã tạt nước vào mặt họ, và mọi thứ, những tín đồ Giám Lý tự do cổ xưa, cách đây nhiều năm. Đó là sự bách hại.

¹³⁵ Vậy thì, rồi, sau khi thời đó đã sống qua rồi, thời đại Wesley, đến trong thời đại Ngũ Tuần với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Xem đó, anh em đang tạo hình dạng, mọi lúc. Vậy thì hãy nhớ, Đá Đỉnh đó chưa được đặt trên nó. [Anh Branham viết điều gì đó trên bảng đen và gõ nhẹ nó bằng viên phấn hai lần—Bt.] Tại sao? Họ đã tạo hình Hội thánh hoàn toàn chính xác, hay kim tự tháp trong hình dạng để vừa khít văng Đá Đỉnh, nhưng Đá Đỉnh chưa bao giờ đến. Ồ, anh em thấy tôi ở đâu, phải không!

¹³⁶ Vậy thì, chúc vạ từ Luther cho đến sự kết thúc của Ngũ Tuần, trong nhóm thiếu số nhỏ bé trên đây...Đó là lý do Ánh Sáng hầu như đi ra, trong thời đại này, tại đó trên quyển lịch, trên biểu đồ. Đó là thời đại ngũ tuần, ngũ tuần; không—không phải là các

hệ phái Ngũ Tuần, vì họ đã làm hoàn toàn chính xác giống như người Lao-đi-xê. Họ là những người Lao-đi-xê. Họ đã làm giống như những người đảng Ni-cô-la, đã lập thành tổ chức.

Nhưng Hội thánh thật, trên khắp thế giới, đã thành hình tới một chỗ mà ở đó xuất hiện một chức vụ giữa Nó, thật chính xác giống như chức vụ của Chúa Jêsus Christ. Bây giờ họ đã có cái gì? Họ đã có sự việc sẵn sàng. Bây giờ điều kế tiếp là gì? Văng Đá đã bị chối bỏ này, của kim tự tháp, bị đẽo ra từ ngọn núi (không có cái gì?) không phải bằng bàn tay. Đức Chúa Trời đã sai Nó đến. Anh em thấy điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đấng bị chối bỏ, Văng Đá bị chối bỏ, là đầu của Đây; là đầu, hòn đá đỉnh. Và chính Đấng mà họ đã chối bỏ, qua thời đại dân Ngoại, là Đấng Christ. Và Đấng Christ đã không bị cắt đi và đặt vào đây như là một giám mục, hay con trai của Đức Chúa Trời, hay một người quyền cao chức trọng nào đó trong giáo hội. Ngài là Đức Thánh Linh. Và nắp của kim tự tháp sẽ là Đấng Christ đến. Anh em thấy điều đó không? [“A-men.”]

¹³⁷ Vậy thì, bởi vì chúng ở trong hình dạng, (Thấy nơi tôi có cái này được tạo hình ở đây giống như một kim tự tháp, sự sống lại của những vị thánh đồ không?) tạo nên cuộc diễn hành vào trong miền Vinh hiển. Bây giờ anh chị em hiểu điều đó chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đấng Christ, là Hòn Đá Đỉnh, Hòn Đá bị chối bỏ, Mắt thấy hết tất cả, đang đến chính xác giống như Kinh Thánh đã nói. Và Đa-ni-ên đã nói ông đã quan sát thời đại dân Ngoại này cho đến lúc Hòn Đá tách ra khỏi ngọn núi, mà không được cắt bằng tay. Họ đã không bao giờ đặt hòn đá đỉnh trên kim tự tháp đó. [Anh Branham gõ trên bục giảng hai lần.] Nó đã không được cắt bởi những bàn tay của con người. Đó chính là bàn tay của Đức Chúa Trời đã cắt Hòn Đá. Anh em hiểu điều đó không? [“A-men.”] Và Nó đã làm gì? Nó đã đập vào bức tượng ngay ở chân, và phá vỡ nó ra thành những mảnh vụn, nghiền nó xuống đất thành bụi. Halêlugia! Điều gì đã xảy ra vào lúc đó, sự đến của Văng Đá đó? [Anh Branham gõ vào bục giảng bốn lần.] Đi lên Hội thánh đi vào trong sự Vinh hiển, ở sự Cất lên, vì nó chấm dứt thời kỳ của dân Ngoại. Đức Chúa Trời đã làm xong nó; sự đến của Hòn Đá đó.

138 Trước đây thường có một số người đến tại hội thánh đây, một người đàn ông trẻ và vợ anh ta. Họ sẽ mang theo một quyển Kinh Thánh và đặt Nó xuống nơi nào đó; và họ sẽ tiếp tục, ca hát:

Ồ, tôi đang tìm kiếm Đá đỏ mà đang lăn ở Ba-by-lôn,
Đang lăn ở Ba-by-lôn...(Đi quanh quẩn, tìm kiếm điều đó, đấy.)
Đang tìm kiếm Đá đỏ mà đang lăn vào Ba-by-lôn.

139 Chính Ngài đó! Đấng Christ là Đá đỏ. Ngài đã không được sanh ra bởi con người. Ngài được Đức Chúa Trời sinh ra. Ngài đang đến vì một Hội thánh mà đã được sanh lại, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, bởi vì sức mạnh của Đá Đỉnh đó điều khiển tất cả qua Hội thánh, giống như một thanh nam châm.

140 Tôi nhớ về sự có mặt ở trên đây, quan sát chiếc cối xay ấy lúc đó, nơi mà họ đang tạo hình dạng tất cả các thứ. Và tất cả những mảnh nhỏ đang nằm ở đó, và họ đã quét nó ra. Hòn đá lớn đó đến gần và hút hết chúng lên, hòn đá nam châm lớn đó, và nó dính hết thảy vào nam châm bởi vì nó bị nam châm hút vào đó.

Chúng ta phải bị thu hút để đến với Đá Đỉnh đó. Đá Đỉnh đó là Đức Thánh Linh, Đấng Christ. Và mỗi một người trong chúng ta có thanh nam châm đó của Đức Thánh Linh. Khi Đá đỏ đập vào hình tượng, Hội thánh sẽ chạy đến với Nó, trở lại vào trong sự Vinh hiển. Nó sẽ được cất lên, ở sự Cất lên của các thánh đồ, khi Nó đi ra trong ngày đó.

141 Bây giờ, nhìn ở đây. Chúng ta tìm thấy, những người Do Thái bây giờ đã quay trở về, trong khoảng bốn mươi năm, khoảng cùng thời gian mà họ đã mất để bỏ chạy trước sự hủy diệt của đền thờ. Nó đã mất khoảng bốn mươi năm để quay trở về, cho đến lúc họ tái cấu trúc một đền thờ khác. Xem đó, chúng ta ở ngay cuối con đường. Ờ, nếu dân Ngoại...

142 Bây giờ chúng ta hãy lấy...Chúng ta thấy Hội thánh, sự đến của Văng Đá. Chúng ta hãy đơn cử thời đại cuối cùng. Chúng ta đã đi qua. Chúng ta thấy bây giờ. Tôi tin tôi đã có vài câu viết ở đây về điều đó. Chúng ta hãy xem, chỉ một phút. “Và hoàng tử

mà sẽ đến, là kẻ nghịch lại Đấng Christ, sẽ lập nên một giao ước với người Do Thái.” Và trong Đa-ni-ên 7...hay—hay 9:27. “Và giữa của tuần lễ, ba năm rưỡi, con thú sẽ lập một giao ước...” Tôi—tôi muốn đến chỗ đó, sau đây một lát, giao ước đó. Chúng ta muốn để lại...Tôi muốn bắt đầu ngay tại đây bây giờ.

¹⁴³ Mỗi một trong những thời đại dân Ngoại này được chứng minh hoàn toàn về sứ giả của họ, về sứ điệp, và những gì sẽ xảy ra.

Thời đại này ở đây là thời đại vinh quang.

Thời đại kế tiếp, đã nói sẽ có một cái gọi là giáo lý, hay điều gì đó đi vào, được gọi là, “những—những câu nói của những người theo đảng Ni-cô-la.”

Rồi đến, điều kế tiếp, thành một giáo lý.

Sau đó nó đến, sự kết hôn của...với giáo hội Ni-cô-la, và sự bách hại các thánh đồ. Mọi sự đã xảy ra đúng cách đó.

Chúng ta đi đến thời đại kế tiếp, chỉ là một Ánh sáng nhỏ bắt đầu. “Người chỉ có chút ít sức mạnh, và người có tiếng là sống, nhưng mà người chết. Hãy làm cho vững mạnh những gì mà các người đã có rồi, kéo Ta đến, và cất chân đèn khỏi chỗ nó.”

¹⁴⁴ Wesley đã đến, sau đó, với thời đại của ông. Chúng ta đã thấy chính xác những gì...thời đại của Wesley, nó đã được gọi là gì? Phi-la-đen-phi. Thời đại—thời đại vĩ đại nhất của tình yêu thương mà chúng ta đã từng có, thời đại Phi-la-đen-phi, thì đúng ở trong thời của John Wesley.

Khi ông đã đi ra, Ngũ Tuần đi vào, và đó là sự hâm hấp.

Rồi chúng ta trở lại và tìm thấy loại Sứ điệp gì sẽ đến với những người Ngũ Tuần, vào lúc cuối.

Hãy nhớ, mỗi một thời đại đến ở sự kết thúc thời đại. Thánh Phao-lô đến lúc cuối cùng. Những người còn lại trong họ đi xuống sự cuối cùng, Thánh Irenaeus và tất cả những người còn lại trong họ. Thời đại của người khác đã mang sang thời đại khác, phủ lên, và người ấy nhận lấy nó và tiếp tục chuyển sang thời đại kế tiếp với nó. Hiểu không?

¹⁴⁵ Vậy thì, chúng ta tìm thấy, trong thời đại này, có một ngôi sao, như chúng ta có ở đó. Chúng ta có một ngôi sao, sứ giả. Chúng ta có một người, một—một Sứ điệp để công bố với thời đại; một dân chối bỏ Nó; một dân nhận lãnh Nó. Và sứ giả của thời đại này thì đã đến trong quyền phép của Ê-li. Đúng vậy. Và người đã có để “Khôi phục Đức tin của những con cái trở lại với những tổ phụ, mang những người ngũ tuần còn sót lại, còn để lại, trở lại với Đức tin sứ đồ thật.”

¹⁴⁶ Vậy thì, Đức tin sứ đồ thật, nếu anh em đọc Nó trong Sách Công vụ, anh em sẽ thấy rằng đã không bao giờ có một lần nào một người đã từng làm phép báp-tem, “danh của ‘Cha, Con, Thánh Linh.’” Chưa bao giờ có một người trong họ từng rảy nước. Chưa bao giờ có một điều nào trong điều này mà chúng ta có đang tiếp diễn hôm nay, được gọi là Ngũ Tuần, mà đã từng xảy ra lúc đó. Họ đã có những sự bày tỏ thật, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở giữa họ, điều đó đã không hề sai lầm Con Đức Chúa Trời đang làm việc với họ.

Người này mà đã xuất hiện, đúng hơn là, Sứ điệp này, mà đã đến, thì giống như Ê-li. Ê-li đã đến ba lần.

Bây giờ anh em nói, rằng, “Giăng Báp-tít là người đó.” Nếu anh em để ý, Chúa Jêsus đã nói chính Giăng Báp-tít là sứ giả của Ma-la-chi 3, không phải của Ma-la-chi 4. “Kìa, Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Ta.” Tôi nghĩ Ma-thi-ơ 11:6, ngay theo đó anh em sẽ tìm thấy nó, Ma-thi-ơ chương thứ 11.

¹⁴⁷ Vậy thì, nhưng trong những ngày sau rốt này, có một Linh của Ê-li đến giữa vòng dân sự, và người làm điều giống như họ đã làm ngày đó. Bản chất của người sẽ giống như vậy, bản chất của Hội thánh. Bản chất của con—con người đó sẽ chính xác giống như vậy. Và Sứ điệp đó phát ra, cố gắng...Người sẽ bị dân chúng, căm ghét. Người sẽ ghét phụ nữ, những người nữ diêm dúa, cấu thả, tồi tệ. Người ưa thích đồng vắng; buồn rầu, làm đảo lộn luôn mọi lúc, giống như Ê-li, và giống như Giăng ngày trước. Và chúng ta đã nhìn thấy tất cả điều này ứng nghiệm. Nếu chúng ta đã có Sứ điệp, chúng ta thấy Đấng Christ bị chối bỏ. Anh em phải thuộc về một trong những tổ chức này hay là anh em không thể đi vào

chúng được. Vì vậy, Ngài, Ngài bị ném ra bên ngoài. Hiểu không? Đấng Christ không thể làm việc ở giữa họ.

“Anh là gì?”

“Một Cơ-đốc nhân.”

“Anh thuộc về hệ phái nào?”

“Tôi không thuộc về hệ phái nào cả.”

“Chúng tôi không thể dùng anh.”

¹⁴⁸ Đấy, Ngài bị chối bỏ. Đứng! Đấy, bị chối bỏ! Ê-li cũng đã bị chối bỏ, và Giảng cũng đã bị chối bỏ. Nhưng, điều gì, điều đó đã làm tổn thương họ không? Nó có làm tổn thương sứ điệp của họ không? Người ta nói, “Ồ, các anh những kẻ cứng đầu cứng cổ.” Người ta đổ điều đó lên họ. Họ đã không chùn tay. Họ cứ đi tới trước. Và Sứ điệp của Đức Chúa Trời sẽ cứ vận hành ngay, bất chấp những gì người nào nói, đấy, cho đến khi hoàn tất, và khi sự...điều mà được định sẽ được tuôn đổ ra. Và chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng.

¹⁴⁹ Bây giờ, chúng ta tìm thấy chính mình lúc này, trong bốn mươi năm trở lại, kể từ Thế Chiến thứ Nhất, và những người Do Thái đã quay trở về quê hương của riêng mình. Đức Chúa Trời đã không bao giờ giải quyết với Y-sơ-ra-ên cho đến khi nó đã ở trong miền đất của riêng mình.

¹⁵⁰ Bây giờ, anh em nhớ khi những người Do Thái đang quay trở lại, dân Do Thái họ từ những quốc gia khác, và tạp chí *Look* đưa một bài báo về điều đó. Tôi đọc bài báo cắt ra từ tờ báo nào đó, tạp chí tôn giáo nào đó, rằng khi họ...Những chiếc phi cơ chúng đã đi xuống đó để đón những người Do Thái này từ con đường dưới I-ran. Và tôi không biết nơi đó tất cả họ có mặt, chỉ tản lạc dưới đó.

Bây giờ, họ là những người Do Thái thật, họ chưa bao giờ có một cơ hội. Vậy thì, thưa anh em, đó là một trăm bốn mươi bốn ngàn người của anh em. Khi chúng ta đến với Khải huyền 11, anh em sẽ thấy họ. Ngài phán, “Có một vạn hai ngàn người (trong chi phái Gát), một vạn hai ngàn người (trong chi phái A-se), một vạn hai ngàn người (trong chi phái Ru-bên), mười hai chi phái...” Và hết thấy họ đang đứng ở đâu? Trên Núi Si-nai. Những người Do

Thái, quay trở về quê hương, họ đấy. Họ không phải là những người của đám lươn lẹo Phố Wall này. Không, thưa quý vị. Đó là những người Do Thái chân chính.

¹⁵¹ Và khi giáo sư cao niên này đứng ra ngoài đó và nhìn thấy máy bay này đáp xuống, những người Do Thái. Anh em đã đọc điều đó trong tạp chí. Họ vẫn còn đang cày với những chiếc cày gỗ. Và khi họ nhìn thấy thứ đó đáp xuống ngoài đấy, họ đã không đi lại chung quanh nó. Vị giáo sư cao niên đó đứng ra ngoài đó và nói, “Hãy nhớ, tiên tri của chúng ta đã nói, ‘Khi chúng ta trở về quê hương của mình, chúng ta sẽ được chở về trên đôi cánh của chim ưng.’”

Các quốc gia đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang tỉnh thức,
Các dấu hiệu mà những tiên tri đã báo trước.

Chúng ta thậm chí đang sắp sửa đến tuần lễ thứ bảy đó dành cho họ.

¹⁵² Tôi nghĩ, chính tôi, đang đứng ra ngoài đó, khi Anh Pethrus đã gọi xuống cho họ những quyển Tân Ước nhỏ, và họ đã đọc chúng. Họ nói, “Ồ, nếu đây là Đấng Mê-si, hãy cho chúng tôi—hãy cho chúng tôi thấy Ngài làm dấu hiệu của một đấng Tiên Tri; nếu Ngài không chết, Ngài vẫn sống.” Họ nói, “Ngài đã sống lại; Ngài sống trong Hội thánh của Ngài; hãy để cho chúng tôi thấy Ngài làm dấu hiệu của Đấng Tiên Tri, và chúng tôi sẽ tin Ngài.” Những người Do Thái luôn luôn tin...Họ biết Đấng Mê-si là Đấng Tiên Tri.

¹⁵³ Và khi tôi đứng ở ngoài xa kia tại nhà của Anh Arganbright ngày đó, ở cùng chỗ, và họ những người Do Thái đang đứng đó, nói, “Cứ đến nơi chúng tôi, dân sự chúng tôi.”

¹⁵⁴ Tôi nói, “Chắc chắn, tôi sẽ vui mừng được đến.” Thật sự đã làm một quyết định, quá nhanh.

¹⁵⁵ Tôi đã đi đến Cai-rô, Ai Cập. Đêm nọ, khi tôi nhìn thấy chiếc phi cơ đó đáp xuống đó tại Cai-rô, nó đã nhắc tôi nhớ lại. Vì vậy khi chúng tôi quay trở lại đó, và tôi đã lấy vé của mình để đi lên Y-sơ-ra-ên, họ sẽ gặp tôi. Tôi nói, “Hãy đi, tập hợp một vài ngàn lãnh tụ. Đem họ ra trên máy bay nơi nào đó, chúng ta sẽ thấy có

phải Ngài vẫn là Đấng Tiên Tri hay không. A-men. Ồ, chúng ta hãy xem những gì Ngài sẽ làm.” Ồ, điều đó đã ở ngay trong bàn tay của họ. Đó là những gì họ muốn. Nếu họ có thể nhìn thấy điều đó, họ sẽ tin nó.

¹⁵⁶ Vậy tôi đã làm gì? Đi xuống đó tại Cai-rô, và tôi đã bắt đầu đi lên đó. Đã có tấm vé của tôi; khoảng hai mươi phút đến thời gian gọi. Điều gì đó đã nói, “Không phải bây giờ. Chiếc chén của những tội lỗi, của các dân Ngoại, vẫn chưa đầy. Dân A-mô-rít chưa được trọn. Hãy ở bên ngoài đó!” Tôi nghĩ có lẽ tôi chỉ tưởng tượng điều đó, và tôi đi ra sau nhà để máy bay và cầu nguyện. Nói, “Hãy ở ngoài đó bây giờ.” Rồi tôi lấy tấm vé của tôi và đi nơi nào khác. Tôi đã không đi, vì thì giờ chưa đến.

¹⁵⁷ Vậy thì, thì giờ nào mà Đức Chúa Trời sẽ cho phép những người Do Thái đó, để bắt đầu giải quyết với họ lại, tôi không thể nói cho anh em biết. Tôi không biết. Không có ai biết điều đó. Nhưng, hãy lắng nghe, nếu Y-sơ-ra-ên ở trong quê nhà của mình rồi, tất cả đã sẵn sàng. Tất cả những hòn đá được nhặt lên, và thủy lợi, những dòng nước, và mọi sự mà Đức Chúa Trời đã hứa. Họ đã tìm thấy những giếng nước và các thứ ở đó, và những dòng suối lớn mở ra, mà đó là nơi xinh đẹp nhất anh em từng thấy. Họ đã có một thành phố được xây dựng ở đó. Họ đã có thủy lợi. Họ đã có miền đất tốt nhất, từng có trên thế giới ở đó. Và chúng ta tìm thấy, ngay trong Biển Chết, có nhiều hóa chất hơn, đủ, để mua hết cả thế giới. Hiểu không?

¹⁵⁸ Mọi thứ đã rơi ngay vào trong bàn tay họ. Họ đã làm điều đó như thế nào? Bởi vì Hitler đã cứng lòng, Mussolini đã cứng lòng, giống như Pha-ra-ôn đã cứng lòng, và xô đuổi họ trở lại trong miền đất đó. Và trong bốn mươi năm họ đã quay trở lại trong xứ đó. Bây giờ họ đang ngồi ở đó, chờ đợi.

¹⁵⁹ Hội thánh dân Ngoại đang ở trong thời đại Lao-đi-xê, cuối của Thời đại Lao-đi-xê. Nếu...Những người Do Thái đang ở trong quê hương của họ, đã ở đó rồi. Và sự bội đạo dân Ngoại đã xảy ra rồi. Và chúng ta có một vị Tổng thống giống như chúng ta có. Chúng ta có một quốc gia bị tan vỡ giống như chúng ta có. Chúng ta có những quả bom nguyên tử treo lơ lửng trong những hầm chứa. Chúng ta có một hội thánh hâm hấp. Chúng ta có một Hội

thánh, một dân, mà kéo chính họ lại với nhau. Chúng ta có một chức vụ khuôn mẫu theo chức vụ của Chúa Jêsus Christ, để nắm bắt Vàng Đá khi Nó đến. Những gì còn lại để xảy ra? Nó có thể là bất kỳ phút nào. Chẳng có điều gì khác còn lại. Chúng ta đang ở trong thời đại cuối cùng. Ô, tuyệt vời! Tôi không biết tôi sẽ có thể đi vào trong lễ hôn hỉ đó, hay không, nhưng tôi chỉ muốn—muốn có được phần của nó với anh em, đầu thế nào đi nữa.

¹⁶⁰ Hãy lắng nghe. Làm... Bao nhiêu anh em có thể thấy bây giờ? Anh em thấy chỗ Kinh Thánh chứng minh rằng bảy mươi tuần lễ là bốn mươi chín năm không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em có thấy chỗ sáu mươi hai tuần lễ là bốn trăm ba mươi bốn năm không? [“A-men.”] Anh em có thấy chỗ—chỗ sáu mươi chín tuần lễ lúc ấy là—là—là... Đó là gì? Tám trăm và... Bốn trăm và—và tám mươi ba năm. Bốn trăm tám mươi ba năm cho đến lúc này. Anh em thấy chỗ Hoàng tử bị trừ đi không? Xem đó, anh em đang lấy bốn mươi năm dành cho người Do Thái để cuối cùng đi vào trong nơi của họ, mà Đức Chúa Trời đã phán.

¹⁶¹ Hãy nhìn qua đây chỗ thời đại dân Ngoại đã đến qua mọi việc mà chúng ta nói nó sẽ thực hiện; chỗ mà, không phải *chúng ta* đã nói nó sẽ làm; nhưng mà những gì Kinh Thánh đã nói sẽ thực hiện. Những gì Kinh Thánh đã nói sẽ làm, đi xuống ngay đến thời đại cuối cùng này; và trong bốn mươi năm họ những người Do Thái đã trở về lại trong đây, sẵn sàng cho Đức Chúa Trời làm một cách chính xác những gì Ngài đã làm tại đây. Họ đã đi ra cách đó, và họ đã đi vào cách đó. Và Y-sơ-ra-ên trở về quê hương của nó.

¹⁶² Vậy thì, khi nào Đức Chúa Trời sẽ bắt đầu tuần lễ cuối cùng của họ? Khi nào? Nó có thể là hôm nay. Nó có thể là trước khi mặt trời lặn tối nay. Đức Chúa Trời sẽ tuyên bố điều đó. Khi nào nó xảy ra, tôi không biết. Tôi đang tự hỏi. Nhưng tôi sẽ mang điều gì đó đến ở đây, bây giờ, trong một vài phút, và tôi không biết anh em sẽ tin nó hay không. Nhưng tôi—tôi—tôi phải nói điều đó, đầu thế nào, tôi tin vậy.

¹⁶³ Chúng ta đang ở quê nhà. Những người Do Thái đang ở trong quê nhà. Chúng ta ở cuối thời đại, sẵn sàng cho sự Cất lên. Sự Cất lên đến, Hội thánh cất lên, chúng ta được cất lên để gặp Ngài

trong không trung. Tất cả chúng ta biết điều đó. Văng Đá mà đã được đẽ ra từ núi, sẵn sàng đến vào bất kỳ lúc nào. Và khi Nó đến, Nó làm gì? Nó làm xong với thời đại dân Ngoại. Tất cả qua rồi, và Đức Chúa Trời giải quyết xong hoàn toàn với họ. “Hãy để kẻ nào ô uế sẽ cứ còn ô uế nữa; kẻ nào là thánh cứ làm nên thánh nữa.” Hiểu không? Ngài làm gì vào lúc đó? Ngài cất Hội thánh của Ngài đi, đẩy dẫy Đức Thánh Linh.

¹⁶⁴ “Ô uế” là gì? Đó là trinh nữ đang ngủ mê và họ đến cho sự phán xét trải qua, cách trên *đây*. Chúng ta sẽ hiểu được điều đó trên một tấm bản đồ khác, khi chúng ta tiếp tục cho xong phần này, chỗ nàng đi lên tới sự Phán xét Ngai Trắng và phải bị phán xét bởi những người đã được chuộc. Phao-lô bảo chúng ta đừng đem sự việc đến tòa án loài người, bởi vì các thánh đồ sẽ phán xét thế gian. Đúng vậy. Chúng ta đang ở thời đại cuối cùng, ở *đây*, bây giờ. [Anh Branham liên hệ với việc vẽ trên bảng đen của anh—Bt.] Được rồi.

¹⁶⁵ Và giữa tuần lễ này...Bây giờ, đây là bảy mươi. Bây giờ, nếu *đây* chính xác là bảy năm, mỗi một tuần lễ, và chúng ta đã có sáu mươi chín tuần lễ rồi; sau đó chúng ta có thời đại dân Ngoại, và chúng ta biết chúng ta ở cuối của thời đại dân Ngoại; thế thì có một tuần lễ nữa còn lại cho người Do Thái. Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và đó chính xác là bảy năm. Nếu *đây* là bảy năm, *đó* là bảy năm, bởi vì Ngài đã phán, “Có bảy mươi tuần lễ được định trên dân sự của người.” Vậy chúng ta biết chúng ta đã có bảy năm dành cho những người Do Thái. Đúng vậy không? [“A-men.”] Bây giờ hãy xem điều đó. Nếu có thắc mắc, tôi muốn biết điều đó. Hiểu không?

¹⁶⁶ Bây giờ, và trong giữa tuần lễ, giữa tuần lễ Do Thái này; đấy, có ba năm—năm rưỡi; anti-christ, hoàng tử, một hoàng tử mà sẽ đến. Và hãy nhớ, người đi ra từ Rô-ma, hoàng tử mà sẽ đến. Người là ai? Một giáo hoàng. Một hoàng tử giữa vòng dân chúng, mà sẽ đến, sẽ đẩy lên một Pha-ra-ôn mà người không biết Giô-sép.

¹⁶⁷ Bây giờ, những anh em Tin Lành bảo, “Ồ, vậy thì, chính là thế.” Nhưng chờ một chút. Chúng ta thấy rằng những người Tin Lành có một tổ chức, tạo nên một liên hiệp các giáo hội, một hình tượng với con thú, và đi ngay với họ.

¹⁶⁸ Và chúng ta tìm thấy ở đây rằng người Do Thái được kêu gọi vào trong sự liên hiệp này, (vâng, thưa quý vị), và họ đồng ý. Và Kinh Thánh nói họ đã đồng ý. Và nó lập một giao ước với họ.

Vào giữa tuần lễ thứ bảy mươi, nó phá vỡ, anti-christ đó phá vỡ giao ước của mình với người Do Thái, “dân sự của người.” Tại sao?

Và chúng ta đọc trong Khải huyền 11, rằng, “Ta sẽ sai...” Đó là chương 11. Anh em sắp qua đến chương 19 bây giờ. Rằng Ngài sẽ sai hai tiên tri của Ngài, và họ sẽ nói tiên tri trong thời gian đó, và rồi họ sẽ nổi giận với những vị tiên tri này và thực sự giết họ đi. Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và thi hài của họ sẽ nằm trên đường phố thuộc linh gọi là Sô-đôm và Gô-mô-rơ, nơi Chúa của chúng ta đã bị đóng đinh, Giê-ru-sa-lem. Đúng không? [“A-men.”] Và họ nằm ở đó trong ba ngày và đêm. Và sau ba ngày và đêm, linh sự sống sẽ đến trong họ, và họ sẽ sống lại và đi vào miền Vinh hiển. Một phần mười của thành phố ngã xuống vào lúc đó. Đúng thế không? [“A-men.”] Hiểu không? Đó là gì? Ở giữa của bảy mươi năm cuối cùng này.

¹⁶⁹ Khi Hội thánh cất lên; sau đó liên hiệp, nữ đồng trinh đang ngủ, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, và Ngũ Tuần hâm hẩm, tất cả họ cùng nhau với một sự liên hiệp. Mà, họ đã có một hệ thống cai trị lớn của họ lúc này rồi. Và khi họ làm, họ sẽ lập nên một giao ước. Và, ồ, bây giờ, giáo hoàng mới này mà chúng ta có bây giờ muốn mang tất cả họ vào. Anh em không thể nhìn thấy sự việc đang chổng chất lên sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Sẽ đưa ra một cuộc mạn đàm về nó, và mang tất cả họ vào, lần đầu tiên trong hàng trăm và hàng trăm và hàng trăm năm; một, hay hai ngàn năm, nó đã từng được thực hiện. Nhưng bây giờ hẳn sẽ mang tất cả họ vào, cùng với nhau, và tạo nên một liên minh, và ở trong đó những người Do Thái sẽ chấp nhận nó. Ồ, chao ôi! Tuyệt vời! Halêlugia! Ngợi khen Đức Chúa Trời chúng ta Đấng sống đời đời và mãi mãi! Thế đấy! Vậy thì, thưa anh em, điều đó thật là đơn giản, đơn giản như một đứa bé có thể nhìn thấy nó. Liên minh sẽ mang người Do Thái vào, và Tin Lành, và Công giáo, với nhau.

Và, còn nhớ, hai vị tiên tri này sẽ làm gì khi họ đến không?

¹⁷⁰ Con thú này, hoàng tử này mà sẽ làm tản lạc quyền lực của dân thánh, người sẽ làm gì? Người sẽ phá vỡ giao ước của mình với họ. Sau ba năm rưỡi, người sẽ lật đổ họ. Bây giờ, dân sự nghĩ rằng đó là chủ nghĩa cộng sản. Đó là chỉ vì anh em...Thánh Linh của Đức Chúa Trời chưa làm việc với anh em. Nó không phải là chủ nghĩa cộng sản; nó là tôn giáo. Kinh Thánh nói, “Nó sẽ thật là gần gũi đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Chúa Jêsus đã phán vậy. Đấy, chúng ta ở trong thời kỳ cuối cùng.

¹⁷¹ Bây giờ, hai vị tiên tri này, họ sẽ làm gì? Đó là Môi-se và Ê-li mà sẽ hiện ra. Họ sẽ bảo những người Do Thái đó lối lầm của họ. Và từ trong nhóm Do Thái đó mà có ở đó bấy giờ, là một trăm bốn mươi bốn ngàn người, Đức Chúa Trời sẽ kêu gọi bởi những vị tiên tri này. Đó là gì? Thần của Ê-li, ra khỏi Hội thánh dân Ngoại này, sẽ cứ tiếp tục vào ngay trong giáo hội Do Thái đó, tiếp tục đi vào và kêu gọi; Môi-se cùng với người. Halêlugia! Anh em thấy điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và người sẽ rao giảng cùng một sứ điệp như vậy của ngũ tuần, cho những người Do Thái đó, rằng họ đã chối bỏ Đấng Mê-si. [Anh Branham gõ trên bục giảng sáu lần.] A-men! Anh em thấy điều đó không? [“A-men.”] Nó sẽ là sứ điệp ngũ tuần giống như vậy, mà những người Do Thái này sẽ rao giảng ngay trên dân chúng. Và người ta sẽ ghét những người Do Thái đó thậm tệ đến nỗi người ta sẽ giết họ. Và tất cả các dân căm ghét họ. Và vào giữa tuần lễ, bởi vì họ đã dấy lên một trăm bốn mươi bốn ngàn người quyền phép, vĩ đại. Họ đã có Đức Thánh Linh. Và, thưa anh em, anh em nói về việc làm những phép lạ, họ đã làm chúng. “Họ làm ngưng các từng trời, và trời đã không mưa trong những ngày nói tiên tri của họ; đánh vào trái đất với những nạn dịch, như họ đã muốn.” Họ đưa ra những tai vạ và mọi điều khác. Họ sẽ cho những người Rô-ma một con đường khó đi. Nhưng, cuối cùng, họ sẽ bị giết. Đức Chúa Trời chúng ta là một Đức Chúa Trời kinh khủng khi Ngài nổi giận. Nhưng hãy nhớ, điều đó xảy ra trong tuần lễ thứ bảy mươi, và Hội thánh thì ở trong sự Vinh hiển, (a-men), Tiệc Cưới đang diễn ra. Vâng!

¹⁷² Bây giờ lưu ý. Đó là nơi chúng ta đã thấy Nó trở lại với Đền thờ

Thiên hi niên nằm trên đây vào cuối thời đại Do Thái, “đấng được xúc dầu.” Tại đây Ngài đến, cưỡi trên một con ngựa trắng; những người đi theo Ngài, trên những con ngựa trắng. *Ngựa*, “quyền lực.” Mặc áo màu trắng; huyết...hay là áo bào nhúng trong huyết; trên Ngài có viết, “Lời Đức Chúa Trời.” Ngài đến như một Đấng Chinh Phục quyền năng, (vâng, thưa quý vị) để thiết lập Thiên hi niên, đến trong Đền thờ. Vinh hiển thay! Tại đó Ngài gặp một trăm bốn mươi bốn ngàn người ấy, bấy giờ, sau tuần lễ thứ bảy mươi đó tại đây.

¹⁷³ Tuần lễ thứ bảy mươi, điều này tiếp tục trong suốt tuần lễ thứ bảy mươi. Trong tuần lễ thứ ba, ở giữa nó, người phá vỡ nó, vì người giết hai vị tiên tri ngũ tuần kia (...quý vị) mà đánh trái đất.

Và, chao ôi, Ngài nguyên rửa giáo hội đó, và Ngài thiêu nó bằng lửa. Và, ô, nó...Chúng ta nhận ra nó ở đó, thậm chí những người đi tàu đang đứng bên ngoài, nói, “Than ôi, than ôi thành phố lớn bất diệt kia của Rô-ma, nó đã bị phá hủy trong một giờ.” Nó bị thổi tan thành những mảnh vụn. Đức Chúa Trời biết cách làm các việc như thế nào. Và một trong những Thiên sứ nhìn bao quát, và nói, “Ồ, huyết của mọi người tuận đạo của Đấng Christ đã được tìm thấy trong nó,” vì sự lừa dối của nó, đi ra ngoài đây và tổ chức, và tạo nên tất cả những thứ khác này, và làm ô uế hội thánh, và mang các thứ vào đó, và hành hình chính những người cố nắm giữ Nó và cố mang họ ra.

¹⁷⁴ Vinh quang thay! Ồ, tôi—tôi không biết. Tôi—tôi—tôi cảm thấy giống như cứ tiếp tục đi lại. Thấy không? Anh em há không mừng vui vì Con Sự Sáng, bước đi trong Con Sự Sáng! Thưa anh em, chúng ta đang ở đâu? Ở giờ cuối cùng! Nó có thể xảy ra, bất kỳ lúc nào. Chúng ta ở đây!

¹⁷⁵ Sứ—Sứ điệp đã gọi đến cho hội thánh sau cùng, hội thánh đã chối bỏ Đấng Christ của nó. Người Do Thái đang có mặt trong quê hương của họ trong một khoảng thời gian, bốn mươi năm. Thành phố mới đã được xây dựng. Họ đang quan sát cho điều gì? Một Đấng Mê-si sẽ đến. Nó sẽ xảy ra khi nào? Tôi không biết. Khi Đá đó đập vào pho tượng ở đây, Nó tiêu mất; tất cả chấm dứt lúc đó.

176 Bây giờ để ý ở đây. Vào giữa tuần lễ, ba ngày rưỡi... đúng hơn là, ba năm rưỡi, kẻ phá vỡ giao ước và khiến của lễ và sự hiến dâng... mà họ muốn đã thiết lập rồi.

Bởi vì, họ sẽ đi ngay trở lại và nói, “Này, hãy xem, tất cả anh em là những giáo hội. Anh em có thể được nhận vào hình tượng con thú này. Chúng ta sẽ có sự thông công. Chúng ta sẽ tống khứ chủ nghĩa cộng sản đi. Chúng ta sẽ chỉ quét sạch chủ nghĩa cộng sản ra ngoài.” Hiểu không? Và họ có thể làm điều đó. Hiểu không? Và họ sẽ làm điều đó.

177 Nhưng bây giờ hãy xem. Và thiết lập, và thiết lập cho điều này, sự thờ phượng hàng ngày và của lễ dâng sẽ trở lại trong thành khi đền thờ được xây lại. Và hoàng tử này đến vào giữa tuần lễ này, sẽ phá vỡ giao ước của mình và khiến những của lễ dứt đi. Đã chép rằng, “Người sẽ làm tản lạc, làm tản lạc nó.” Và những gì người sẽ làm, và nó sẽ kéo dài cho đến lúc kết thúc.

178 Và để ý:

...*sự tràn ngập của cảnh gớm ghiếc để làm nên hoang vu...*

“Sự tràn ngập của sự gớm ghiếc.” *Sự gớm ghiếc* là gì? “Sự ô uế.” Hiểu không? “Để làm nên hoang vu,” đó là gì? “Bỏ đi với.” Sự ngập tràn của *điều này*, là từ bỏ đi với *điều đó*. Hiểu không? Sự tràn ngập quyền lực Rô-ma đó, chinh phục tất cả trình nữ ngũ gục, những người Do Thái và tất cả. “Chúng ta tất cả sẽ là người Rô-ma hoặc chúng ta sẽ chẳng là cái gì cả.” Người sẽ phá vỡ giao ước của mình vào giữa tuần lễ.

179 “Sự tràn ngập của sự gớm ghiếc.” Nếu nó đã là sự gớm ghiếc trong thời của Chúa Jê-sus, khi Rô-ma đã đến đó với bộ máy tuyên truyền của họ; nó sẽ là Rô-ma một lần nữa, nó sẽ là sự gớm ghiếc đối với giáo hội một lần nữa.

...*làm cho hoang vu, và sẽ tiếp tục cho đến kỳ cuối cùng...*

Người sẽ làm gì? Người sẽ tiếp tục điều đó cho đến kỳ cuối cùng, đó là, sự kết thúc.

180 Vậy thì, Do Thái giáo, và Công giáo Rô-ma, đạo Tin Lành (đó là, trình nữ đang ngủ), sẽ tự củng cố chính họ lại với nhau trong

hình thức của liên hiệp các giáo hội. Và nó sẽ giống như Chúa Jê-sus đã phán trong Ma-thi-ơ 24, và từ Khải huyền 13:14.

Chúng ta hãy lấy Khải huyền 13:14, thấy thế nào. Tôi đã đánh dấu nó xuống đây, để xem là gì, 13:14. Được rồi, thưa quý vị.

Và đã lừa dối dân cư trên đất bằng những cách thức của những phép lạ đó mà nó có quyền phép làm (cùng cổ những giáo hội này) trước mặt...nói...trước mặt con thú; nói với dân cư trên đất, rằng họ nên tạc hình tượng cho con thú, mà đã bị thương chí tử bằng gươm, mà vẫn sống.

¹⁸¹ Bây giờ, chúng ta biết, vượt xa ngoài giới hạn bất cứ bóng dáng nghi ngờ nào, ai là con thú đó, quyền lực đó mà có vết thương chết người mà vẫn sống. Đó là khi Rô-ma ngoại giáo đã bị giết, và Rô-ma theo chế độ giáo hoàng thay thế chỗ của nó; khi quyền lực ngoại giáo đã bị giết, và quyền lực giáo hoàng đã chiếm lấy chỗ của nó.

¹⁸² Bây giờ, bây giờ, Khải huyền 13:14. Chúa Jê-sus, trong Ma-thi-ơ 24, đã cảnh cáo họ về điều đó. “Hình tượng cho con thú.”

¹⁸³ Phao-lô, trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhì chương 2, câu 3 và 4. Chúng ta hãy lấy câu đó, xem Phao-lô, người đã nói gì ở đây về điều đó. Đức Thánh Linh lớn đó trên vị tiên tri vĩ đại này của Chúa, xem điều ông đã nói gì về nó trong ngày sau rớt. Trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, chương thứ 2 là điều nó có. Được rồi, thưa quý vị. Và bắt đầu với câu 3, tôi tin là câu đó. Được rồi, chúng ta hãy đọc nào. Hãy lắng nghe kỹ, mọi người. Bao nhiêu người tin rằng Phao-lô đã được đầy dẫy Đức Thánh Linh? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Hãy xem ở đây.

Mặc ai dùng cách nào cũng đừng để họ lừa dối mình: vì ngày ấy sẽ chưa đến, cho đến khi có sự bỏ đạo đến trước,...

Nó đang cố gắng để lấy điều đó ra khỏi đầu họ rằng Ngài sẽ đến ngay lúc đó. Nói, “Phải có sự bỏ đạo từ Hội thánh, trước tiên,” đây, đến qua Thời đại Lao-đi-xê này.

...và con người tội ác đó bày...được bày tỏ,...

“Con người tội lỗi đó,” sự vô tín trong Đức Thánh Linh. Sự vô tín được bày tỏ.

...đưa con của sự hư mất;

Giống như Giu-đa đã có; thủ quỹ của hội thánh.

Tức là kẻ đối địch và tự tôn mình lên trên mọi sự mà được xưng là Đức Chúa Trời, hoặc được thờ lạy; rất dối hãn như là Đức Chúa Trời ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời...

Thưa anh em, có người nào trên địa cầu, ngoài Va-ti-can, làm điều đó? Nó ở đâu?

¹⁸⁴ Bây giờ, tiếp tục ở đây trong Khải huyền 13, và tỏ cho anh em thấy rằng con người này ngồi trong một thành phố...trong một thành phố, và thành phố ở trên—trên bảy ngọn đồi. Và các con số của con thú là sáu trăm sáu mươi sáu, đã được viết trong—trong tiếng La-tinh...chữ cái Rô-ma, là sáu trăm sáu mươi sáu, là *VICARIVS FILII DEI*, có nghĩa là, “Thay cho Con của Đức Chúa Trời,” trên ngai giáo hoàng. Và cái ghế của người, có vương miện ba tầng. Và tôi đã nhìn ngay vào vương miện, đứng thật gần như tay tôi với mặt tôi, giống như thế, và—và đã nhìn thấy vương miện ba tầng của giáo hoàng ngay ở đó trong Va-ti-căng, chính tôi, đã đứng và đã nhìn vào nó, để tôi biết chắc chắn những gì mình đang nói về. “Người tự đối địch, trên mọi sự mà đã được xưng là Đức Chúa Trời, tất cả những người tin kính. Người là người thánh nhất trong tất cả họ; ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời, chính mình người tự xưng là Đức Chúa Trời,” tha thứ những tội lỗi trên đất, và đại loại như vậy, anh em biết đấy. Chắc chắn.

¹⁸⁵ Phao-lô nói rằng, “Sự bỏ đạo sẽ phải đến trước tiên, đưa con của sự hư mất đó được tỏ ra.”

Anh em há không nhớ, rằng, khi tôi còn ở...với anh em, thì tôi đã nói với anh em về những sự này sao?

¹⁸⁶ Ồ, tôi thích đã được ngồi tại đấy, nghe Phao-lô giảng điều đó. Còn anh chị em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ừm! Tôi thích lắng nghe người biết bao. Ồ, chào ôi!

¹⁸⁷ Vậy thì kẻ ấy sẽ làm gì? “Tạc tượng cho con thú.” Tê-sa-lô-ni-ca Nhì. Bây giờ hãy lắng nghe. Lắng nghe kỹ nào, thật kỹ. Giáo hội đã cảm thấy sự xuất hiện của giáo hoàng rồi. Đó là gì? Sự

kết thúc của thời đại hội thánh đó, của Phao-lô. Họ đã nhìn thấy thứ Ni-cô-la này đang dấy lên; họ sắp tôn lên một thánh nhân, (với cái gì?) giáo hoàng. Tính chất trần tục và những kẻ quý tộc đã bỏ vào trong hội thánh, và thay đổi trật tự thờ phượng. Phao-lô, có Đức Thánh Linh, đã nắm được điều đó trong Thánh Linh. Và giáo hội, với những tầng lớp và những người quyền cao chức trọng, những cá nhân có quyền cao chức trọng của nó, và đại loại như vậy, mà họ đã nhìn thấy có điều gì đó đang đến. Và Đức Thánh Linh đang cảnh cáo họ về những ngày sau rốt. Anh em há không nhớ Chúa Jêsus đã phán về điều đó như thế nào? Những việc làm của đảng Ni-cô-la, mà cuối cùng trở thành một giáo lý, và rồi trở thành một tổ chức! Thưa các anh em, chúng ta không ở trong bóng tối bây giờ. Hãy nhớ, đấy. Chúng ta ở đây này.

¹⁸⁸ Những việc làm của những người theo đảng Ni-cô-la, khởi đầu vào trong tổ chức, những người quyền cao chức trọng lớn, và phủ trên các giáo hội, và đại loại như vậy, rồi đã hình thành giáo hội Công giáo. Và Phao-lô đã nói không thể là kỳ cuối cùng, không thể là một kỳ, cho đến lúc có sự rời bỏ Đức tin ngũ tuần, chân thật. Đức tin ngũ tuần sẽ bị bỏ đi, và những người quyền cao chức trọng sẽ được ngồi vào. Họ sẽ có một người mà sẽ thế chỗ của Đức Chúa Trời, ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời, và đối địch, tự tôn mình trên tất cả dân sự giống như thế. Và, nó, đấy, nó là gì? *Nickao*, “chinh phục tín đồ.” Hiểu không? “Tất cả mà được gọi là Đức Chúa Trời; hắn sẽ ngồi trong đền thờ Đức Chúa Trời của hắn, giống như Đức Chúa Trời.” Phao-lô nói, “Sẽ có sự bội đạo đến, trước, trong những ngày sau rốt.” Và chúng ta ở đây, ngay tại đây bây giờ, và thấy sự bội đạo đó, và thấy giáo hội đang đi càng ngày càng xa khỏi Nó, và đang đi lui ngay trở lại lần nữa. Và chúng ta đang ở kỳ cuối cùng. Được rồi.

¹⁸⁹ Bây giờ, nếu sáu mươi chín tuần lễ được đúng hoàn toàn, và người Do Thái đang ở trong quê hương của họ bây giờ, và thời đại hội thánh dân Ngoại đã đúng chính xác tới kỳ cuối cùng, với thời đại Ni-cô-la...hay với thời đại Lao-đi-xê; thì thật gần sự Đến của Chúa, sự chấm dứt của mọi sự, sự kết thúc của thời đại này, và sự Cất lên không trung thế nào? Khoảnh khắc Ngài bắt đầu tuần lễ thứ bảy mươi đó, hay bảy năm, Hội thánh đã ra đi.

¹⁹⁰ Các bạn có thể nhìn thấy điều đó không, thưa các bạn? Hãy đưa tay lên nếu anh em có thể nhìn thấy nó. Hiểu không? Vậy thì, chúng ta hãy đừng trẻ con nữa. Chúng ta hãy đừng chơi đùa nữa. Chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng. Điều gì đó sắp xảy ra. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng. Chúng ta ở đây.

¹⁹¹ Sáu mươi chín tuần lễ này đúng hoàn toàn; sự đi ra của những người Do Thái đúng hoàn toàn; thời đại hội thánh đúng hoàn toàn. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng, kỳ cuối cùng, thời đại hội thánh Lao-đi-xê, kết cục của nó. [Anh Branham dùng sự minh họa bảng đen—Bt.] Những sứ giả ngôi sao hết thảy đã rao giảng sứ điệp của họ. Nó đã đi hết rồi. Chúng ta chỉ đang đi tới kết cuộc. Người Do Thái đã quay trở về trong bốn mươi năm. Họ đang ở trong quê nhà mình.

Điều gì thì xảy ra kế tiếp? Sự hiện đến của Vàng Đá. Chúng ta ở đó. Nó sẽ xảy ra thì giờ nào? Tôi không biết. Nhưng, thưa anh em, với tôi, tôi muốn sẵn sàng. Tôi muốn mặc quần áo của mình sẵn sàng tất cả.

¹⁹² Bây giờ, chúng ta chỉ có một—chỉ rất ít phút, và tôi ước ao anh em sẽ lắng nghe một cách im lặng bây giờ chỉ trong một phút.

Vào lúc Ngài bắt đầu tuần lễ thứ bảy mươi, hay bảy năm, Hội thánh ra đi rồi. Bây giờ hãy lắng nghe. Tôi đang trích dẫn lần nữa, trích lại, để anh em sẽ không quên. Đây là những gì Đức Thánh Linh đã đặt trên cây bút của tôi trong lúc tôi đang viết. Chúng ta đang ở trong thời đại Lao-đi-xê. Đấng Christ đang bị chính hội thánh của riêng Ngài chối bỏ. Ngôi sao của thời đại này, Sứ điệp, đã phát ra. Và Y-sơ-ra-ên đang ở trong miền đất của mình. Anh em thấy chúng ta đang ở đâu không? Chúng ta đang ở kỳ chung kết.

Bây giờ, chỉ một hay hai lời bình luận nữa.

¹⁹³ Tất cả điều này bây giờ mà chúng ta thấy, sẽ giúp chúng ta, bởi ân điển của Ngài, khi chúng ta gắng sức đến gần Bảy Ấn cuối cùng này. Anh em thấy chúng ta hẳn đã bỏ qua nó ở đâu không? Từ Khải huyền 6:1 đến Khải huyền 19:21, chúng ta hẳn là đã bỏ qua nó, bởi vì, đây, chúng ta đang cố gắng áp dụng nó lại ở đó, trong thời đại dân Ngoại này; nơi mà, anh em thấy, nó chấm dứt

trong thời đại này. [Anh Branham dùng sự minh họa trên bảng đen—Bt.] Hiểu không?

Vậy thì, chúng ta đã chứng minh nó bằng Lời Đức Chúa Trời, và bằng lịch sử, và bằng mọi điều, và bằng những dấu hiệu của những kỳ, bằng những ngày, mà không điều gì khác còn để lại. Chúng ta đang ở kỳ chung kết của các dân Ngoại. Chúng ta—chúng ta sẽ làm gì về điều đó? Đó là linh hồn của tôi và linh hồn của anh em; nó là sự sống của tôi và sự sống của anh em; đó là sự sống của những người yêu dấu của chúng ta. Chúng ta đã được nuông chiều quá nhiều. Chúng ta đã có quá nhiều điều dễ dàng. Tốt hơn chúng ta nên di chuyển. Nó trẻ hơn là những gì anh em nghĩ, cứ nhớ lại.

¹⁹⁴ Bây giờ, một lời phát biểu gây kinh ngạc, nếu anh em muốn ghi nó xuống. Xin vui lòng, lắng nghe kỹ. Đây là lời bình luận cuối cùng của tôi, kế tiếp điều đó; tôi có một điều bé nhỏ ở đây ngay sau điều này, một ghi chú nhỏ tôi muốn nói về. Bây giờ hãy nghỉ ngơi một lát và lắng nghe kỹ, cho anh em điều gì đó mà đáng kinh ngạc, để đi ngay vào điều này. Hiểu không?

Thậm chí không có bề rộng của một cái lưỡi dao giữa sự chấm dứt thời đại này và sự Đến của Đấng Christ. Mọi sự, chẳng có điều gì khác đã để lại. Có phải Y-sơ-ra-ên đang ở quê hương mình không? Chúng ta biết điều đó. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Có phải chúng ta đang ở trong Thời đại Lao-đi-xê không? [“A-men.”] Có phải Sứ điệp của thời đại ngũ tuần này đã công bố, để cố gắng lay chuyển dân sự trở lại với Ôn phước ngũ tuần nguyên thủy không? [“A-men.”] Có phải mỗi sứ giả đã đến qua thời đại, thật chính xác giống như vậy không? [“A-men.”] Có phải các nước chống lại nhau không? [“A-men.”] Dịch lệ? Có sự đói khát trong xứ ngày nay, Hội thánh thật đang lái xe hàng trăm dặm tìm kiếm để nghe Lời Đức Chúa Trời không? [“A-men.”] “Không chỉ bánh mà thôi, nhưng để nghe Lời Đức Chúa Trời.” Ở đó cơn đói kém đến. [“A-men.”] Đúng vậy không? [“A-men.”]Ồ, chúng ta đang sống ngay ở giữa của điều đó, ngay ở đây bây giờ. [“A-men.”] Thấy chúng ta đang sống ở đâu không? [“A-men.”] Chúng ta đang chờ đợi Đá đó.

¹⁹⁵ Một lời phát biểu gây kinh ngạc! Từ lúc Đức Chúa Trời đã tuyên hứa với Áp-ra-ham...Đừng bỏ lỡ điều này. Từ thời Đức Chúa Trời đã tuyên hứa với Áp-ra-ham, Sáng thế ký 12:3, cho tới lúc Đấng Christ bị chối bỏ vào năm 33 sau Công nguyên, bởi người Do Thái; theo Ga-la-ti 3:16 và 17, và theo niên đại Usher, của U-s-h-e-r, khoa nghiên cứu niên đại tiếng Hê-bơ-rơ của Usher; quyền phép của Đức Chúa Trời đã ở với những người Do Thái chính xác một ngàn chín trăm năm mươi bốn năm. Đức Chúa Trời giải quyết với người Do thái một ngàn chín trăm năm mươi bốn năm, theo sự sắp xếp niên đại của người Do Thái, và theo Ga-la-ti 3:16 và 17. Tôi đã có nhiều câu Kinh Thánh hơn, nhưng chỉ đưa ra câu đó.

Rồi, sau khi họ đã chối bỏ Đấng Christ, Ngài đã quay về dân Ngoại, để lấy một dân cho Danh Ngài. Anh em muốn có một câu Kinh Thánh về điều đó, chỗ đó không? Công vụ 15:14.

¹⁹⁶ Bây giờ, tính thời gian, chúng ta nhận thấy rằng chúng ta có một cách chính xác (lắng nghe) mười bảy năm còn lại, và chúng ta sẽ có một khoảng thời gian giống như vậy được ban cho chúng ta, như Đức Chúa Trời đang giải quyết với chúng ta trong quyền phép của Đức Thánh Linh, kể từ năm 33 sau Công nguyên cho đến năm 1977. Cùng khoảng thời gian đó, của một ngàn chín trăm năm mươi bốn năm, Đức Chúa Trời giải quyết với chúng ta cũng giống y như Ngài đã làm với những người Do Thái. Điều đó thật tuyệt vời!

¹⁹⁷ Bây giờ, hãy đánh dấu xuống trong sách của anh em, một câu Kinh thánh nhỏ ở đây tôi muốn đưa ra cho anh em. Lê-vi ký 25, bắt đầu với câu thứ 8. Đức Chúa Trời kêu gọi một năm hân hỉ, mỗi bốn mươi chín năm. Năm thứ năm mươi là năm hân hỉ. Chúng ta biết điều đó. Chúng ta hiểu điều đó. Từ năm hân hỉ đầu tiên, của Lê-vi ký 25:8, vào 1977 sẽ là năm hân hỉ thứ bảy mươi, tạo nên một cách chính xác ba ngàn bốn trăm ba mươi năm. *Năm hân hỉ*, có nghĩa là, “Sự đi lên! Sự giải thoát!”

Ồ, chúng ta đang trông chờ sự hiện đến của
Ngày Ngàn năm vui mừng đó,
Khi Chúa phước hạnh của chúng ta sẽ đến và
cất Nàng Dâu đang đợi của Ngài đi;

Ồ, thế giới đang rên rỉ, kêu gào vì ngày giải
thoát êm dịu đó,
Khi Cứu Chúa của chúng ta sẽ trở lại với thế
gian.

¹⁹⁸ Anh em đã hiểu được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Trời đã giải quyết với chúng ta chính xác cùng một lượng thời gian mà Ngài giải quyết với những người Do Thái. Từ lúc Ngài ban cho Áp-ra-ham lời hứa, cho đến lúc sự chối bỏ về Đấng Mê-si vào năm 33 sau Công nguyên, là một ngàn chín trăm năm mươi bốn năm. Và bây giờ chúng ta còn lại mười bảy năm. Chúng ta đã có khoảng một ngàn chín trăm ba mươi mấy năm. Chúng ta có mười bảy năm còn lại, cho đến năm bảy mươi bảy, sẽ là năm hân hỉ thứ bảy mươi kể từ lúc bắt đầu của những năm hân hỉ. Và nó sẽ là cái gì?Ồ, thưa anh em! Hãy xem kỹ nào. Đừng bỏ lỡ điều đó. Nó sẽ là lễ hân hỉ về sự cất lên của Nàng Dâu dân Ngoại, và sự trở lại của Đấng Christ đối với người Do Thái, khi họ đi ra khỏi ách nô lệ. A-men! Anh em không thấy sao? Từ khắp thế giới, họ đã tập hợp ở đó cho ngày ấy.Ồ, chao ôi! Thấy chúng ta ở đâu không? Chúng ta không biết giờ nào nó có thể xảy ra. Chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng.

¹⁹⁹ Bây giờ hãy lắng nghe. Đối với những người kỳ cựu ở đây trong—trong hội thánh, mà đã ở đây trong một thời gian dài, tôi muốn anh em lưu ý đôi điều. Tôi chưa bao giờ học điều này cho đến ngày hôm qua; tôi đã rút ra điều đó từ nhà sử học, Paul Boyd, và rồi...Và tôi đã lần theo dấu vết nó trở lại qua lời Kinh Thánh, chọn ra những ngày tháng khác này ở đây, và vân vân, và có được nó, và qua đó, truy tìm ra nó.

²⁰⁰ Bây giờ, trong năm 1933, khi chúng ta đang thờ phượng ở trên đây trong đền thờ Mason, chỗ giáo hội Đấng Christ tọa lạc ngày nay. Vào một buổi sáng tháng Tư, trước khi rời nhà...

Tôi đang dâng chiếc xe hơi của tôi. Tôi có một chiếc xe hơi kiểu năm '33, và tôi đang dâng nó cho sự hầu việc Chúa. Và trong một khoảnh khắc, tôi đã thấy kỳ cuối cùng. Bây giờ để ý điều này gây kinh ngạc như thế nào, trở lại ngày trước khi tôi chỉ là một cậu bé. Và anh em có thể tưởng tượng một chiếc xe kiểu năm 1933 trông giống như thế nào, lúc bấy giờ, nó trông giống cái gì.

Và tôi đi qua đó đến đền thờ Mason, nơi đó...Một vài trong những anh em kỳ cựu ở đây còn nhớ. Nó đã được viết xuống trên một tờ giấy cũ, ở nhà. Nó đã được in rồi và phát hành ra khắp thế giới. Hiểu không? Đó là vào năm 1933. Và tôi đã tiên đoán rằng sẽ có thảm kịch lớn nào đó xảy đến cho nước Hoa Kỳ này trước hay gần năm 1977. Bao nhiêu anh em nhớ tôi đã nói điều đó? [Những người kỳ cựu nói, “A-men.”—Bt.] Hãy nhìn vào bàn tay. Chắc chắn.

²⁰¹ Bây giờ hãy xem. Tôi đã tiên đoán bảy điều đã xảy ra cho đến lúc ấy trong việc làm về...trước kỳ chung kết vĩ đại này hay điều vĩ đại sẽ xảy ra tại đây ở hiệp chủng quốc Hoa Kỳ, điều kinh khủng lớn vĩ đại đó. Tôi đã nói...

Bây giờ hãy nhớ, đây là trước khi nó đã khởi đầu. Tôi đã nói chúng ta sẽ đi vào Thế Chiến thứ Hai. Bao nhiêu anh em còn nhớ đã nghe tôi nói điều đó? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Thế Chiến thứ Hai! Tôi đã nói, “Tổng thống bây giờ là...” Tôi đã sao chép lại điều này từ bản kinh thánh cũ, tuy nhiên, bản cũ ngày hôm qua, rằng, “Tổng thống mà bây giờ chúng ta có,” mà là...Bao nhiêu anh em nhớ đó là ai? [Một anh em nói, “Franklin Roosevelt.”] Franklin D. Roosevelt. Tôi đã nói, “Tổng thống chúng ta thậm chí bây giờ sẽ điều hành đến cử nhiệm kỳ thứ tư,” lúc ấy ông đang làm nhiệm kỳ đầu tiên, “sẽ điều hành đến nhiệm kỳ thứ tư, và chúng ta sẽ bị lâm vào Thế Chiến thứ Hai.”

²⁰² Tôi nói, “Nhà độc tài bây giờ đang dấy lên ở Ý, là Mussolini, ông sẽ lên nắm quyền lực. Và ông sẽ đi đến Ethiopia, và Ethiopia sẽ ngã dưới những bước chân của ông.” Có những người đang ngồi tại đây bây giờ biết, rằng có một nhóm người đến và đứng lên, khi tôi đang tổ chức buổi nhóm của tôi trong Hội trường Redman dưới đó đêm ấy, lúc tôi đã phải đi xuống đó để rao giảng điều đó, Hội trường Redman, và đã định ném tôi ra khỏi hội trường vì đã nói điều như thế. [Chị Wilson nói, “A-men. Đúng thế.”—Bt.] Vâng. Vâng. Bà Wilson, tôi biết bà có mặt...[“Đúng thế.”] Đúng thế. Khi tôi nói điều đó...Nhưng ông ấy đã làm điều đó không? “Nhưng,” tôi nói, “ông ta sẽ đến một kết cục đáng xấu hổ,” và đúng vậy. Ông và người đàn bà cùng chạy với ông, đã bị

lộn ngược đầu xuống và bị treo bằng dây thừng trên đường phố, với bàn chân họ giơ lên, áo quần rũ xuống. Đúng thế, điều đó đã ứng nghiệm.

²⁰³ Và rồi tôi đã nói, “Phụ nữ đã được cho phép bỏ phiếu. Quả là một điều hoàn toàn sỉ nhục đối với đất nước. Và, trong việc bỏ phiếu, ngày nào đó họ sẽ bầu con người sai trật.” Và họ đã làm điều đó trong cuộc bỏ phiếu này vừa qua.Ồ, chao ôi! BỐN...(Tôi đã nói, “Khoa học sẽ tiến bộ cách như vậy...”) Không, ở đây, đó là thứ ba. Xin lỗi.

²⁰⁴ Đây là điều tiếp theo, ở đó, thứ tư. Tôi nói, “Cuộc chiến tranh của chúng ta sẽ là với nước Đức, và họ sẽ xây một nơi bằng bê tông lớn vĩ đại và đóng thành trì chính họ trong đó, và những người Mỹ sẽ nhận lấy cú đánh khủng khiếp.” Đức Chúa Trời Toàn Năng biết, Đáng mà tôi đứng trước giờ này, tôi đã nhìn thấy những thành viên Đức quốc xã độc lập đó đá vào những người Mỹ như thế, và các thứ, ở bức tường đó. [Một người trong hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và có nhiều chàng trai đang đứng đây bây giờ đã có mặt tại Phòng tuyến Siegfried, biết đó là gì. [“A-men. Vâng, thưa anh. A-men.”] Và hãy nhớ, đó là mười một năm trước khi Phòng tuyến Siegfried được xây dựng. Đức Chúa Trời đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”] Ngài vẫn còn báo trước những điều sẽ xảy ra không? [“A-men.”] Hãy xem. Đó là, đó là điều thứ tư.

²⁰⁵ Bây giờ điều thứ năm. “Khoa học sẽ tiến bộ theo cách như vậy cho đến lúc họ sẽ chế tạo được một xe hơi mà sẽ không cần điều khiển bằng tay lái. Và những chiếc xe hơi sẽ tiếp tục được tạo hình dạng giống như một quả trứng, cho đến kỳ tận thế, kỳ cuối cùng. Tôi đã thấy gia đình người Mỹ đi xuống đường, trong một con đường rộng lớn, đang lái trong chiếc xe mà lưng của họ quay ngược lại chỗ nên là tay lái, trông như thể họ đang chơi cờ đam hay chơi bài.” Và chúng ta đã có nó rồi. Nó đã lên truyền hình. *Khoa Học Phổ Thông, Cơ Giới*, thì đúng hơn, tất cả có nó. Chúng ta đã có xe hơi. Nó được kiểm soát bởi bộ điều khiển từ xa, bằng—bằng máy ra-đa. Thậm chí họ sẽ không phải có bất cứ tay lái nào ở trong đó. Chỉ quay số của anh em giống như thế này, giống như anh em quay số điện thoại của mình, và xe hơi của anh

em chở anh em ngay với nó; không thể bị đụng xe, cũng không điều gì khác, không đụng những xe hơi khác. Vì nam châm ngăn những chiếc xe còn lại ra khỏi anh em. Hiểu không? Họ đã có nó. Ô, chao ôi! Hãy suy nghĩ về điều đó. Được tiên báo ba mươi năm trước khi nó đã xảy ra!

²⁰⁶ Bây giờ, thế thì điều đó mang chúng ta đến cuộc bầu cử của Tổng thống Kennedy.

Và chiếc xe này đang xuất—xuất hiện, mang đến năm điều (từ trong bảy điều) đã xảy ra một cách chính xác.

²⁰⁷ Bây giờ, tôi đã tiên báo, và đã nói, “Tôi thấy một người nữ to lớn đứng lên, trông xinh đẹp, ăn mặc những bộ quần áo thật sự cao trọng hoàng gia—giống như màu tía.” Và tôi có mở ngoặc nhỏ dưới đây, “(Bà ta là một người cai trị lớn ở hiệp chủng quốc Hoa Kỳ; có lẽ là giáo hội Công giáo.)” Một người đàn bà, người đàn bà nào đó; tôi không biết nó sẽ là giáo hội Công giáo. Tôi không biết. Tôi không thể nói được. Điều duy nhất mà tôi đã thấy, tôi thấy người đàn bà, chỉ thế thôi.

²⁰⁸ Nhưng đây là đất nước của đàn bà. Nước này là con số mười ba, trong lời tiên tri. Nó có mười ba vạch, mười ba ngôi sao. Nó đã khởi đầu với mười ba thuộc địa. Mười ba, mười ba, mọi thứ đều là mười ba. Thậm chí, xuất hiện trong chương 13 của Khải huyền. Nó là mười ba. Và nó là một đất nước đàn bà.

²⁰⁹ Các tòa án ly dị ở Mỹ đã đưa ra nhiều vụ ly dị hơn, bởi phụ nữ của chúng ta, hơn tất cả những quốc gia còn lại. Nền đạo đức ở trong đất nước chúng ta thấp hơn, và những cuộc ly dị, nhiều hơn ở Pháp hay Ý, nơi có nạn mãi dâm trên những đường phố. Vì vậy, nhưng họ là những gái điếm; những người nữ của chúng ta là những người đàn bà đã kết hôn rồi lại đang cố sống với nhiều người đàn ông, và nhiều người đàn ông đã có gia đình đang cố gắng sống với những người đàn bà khác.

²¹⁰ Trong những nước nơi họ có chế độ đa thê, nó còn ngàn lần tốt hơn. Và, tuy nhiên, chúng ta biết, chế độ đa thê là sai. Nhưng, chỉ tỏ cho thấy chúng ta thoái hóa như thế nào.

²¹¹ Tôi đã có một mẫu ở trên đó ra từ tờ báo, mà nó cho thấy rằng khi những chàng trai Mỹ của chúng ta đã đi ra hải ngoại,

trong cuộc chiến tranh vừa qua này, đã qua rồi, tôi tin, có đến bảy mươi phần trăm...Ồ, bây giờ, hãy đợi một phút, tôi tin là có ba trong bốn chàng trai mà đi ra hải ngoại, đã bị vợ họ ly dị trước khi họ quay về. Và dòng tí to lớn của nó nói, “Điều gì đã xảy ra với đạo đức của người dân Mỹ chúng ta?” Anh em có nhớ thấy điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi đoán, tất cả anh em đã thấy. “Điều gì đã xảy ra với đạo đức phụ nữ Mỹ của chúng ta?” Máy móc thiết bị, đang làm việc ngoài kia với những người đàn ông khác. Đó là một đất nước của đàn bà. Nó sẽ có cái gì? Một thần đàn bà, hay nữ thần.

²¹² Bây giờ, rồi, sau đó, tôi quay lại và nhìn. Và tôi đã thấy nước Hoa Kỳ này đang cháy giống như một sự cháy âm ỉ, những hòn đá đã bị nổ tung lên. Và nó đang bốc cháy giống như một—một đồng lửa trong những khúc gỗ, hay điều gì đó vừa mới đốt cháy nó lên. Và như tôi đã có thể thấy được, và nó đã bị nổ tung lên. Và rồi khái tượng đã lìa khỏi tôi. Năm trong ba điều đã xảy ra... đúng hơn là, hay năm trong bảy khái tượng đó, đã xảy ra.

²¹³ Và ở đây đến gần và tỏ cho thấy. Và rồi tôi đã tiên đoán. Tôi đã chưa bao giờ nói Chúa đã bảo tôi điều đó, nhưng, sáng hôm đó đang đứng trong nhà thờ, tôi nói, “Cách tiến triển...” Tôi quay lại một đầu tường của họ, và chạy đến một đầu tường khác. Tôi nói, “Cách tiến triển đang tiếp tục, tôi sẽ tiên đoán rằng lúc đó... Tôi không biết tại sao tôi đang nói điều đó. Nhưng tôi tiên đoán rằng đó sẽ là tất cả xảy ra giữa ngay bây giờ, 1933, và 1977.”

Và không biết điều đó, Đức Chúa Trời biết lòng của tôi, tôi chưa bao giờ biết điều đó cho đến ngày hôm qua, rằng 1977 là năm hân hỉ, và chính xác thời lượng giống như vậy đã hết mà Ngài ban cho với Y-sơ-ra-ên, và mọi sự ở kỳ cuối cùng. Vì vậy chúng ta hiện ở...Và ở đây chúng ta đang ở cuối thời đại, tại sự đến của tuần lễ thứ bảy mươi. Chúng ta không biết thì giờ nào Hội thánh sẽ được cất lên. Ồ, chao ôi! Thưa các bạn, chúng ta có thể làm gì? Chúng ta đang ở đâu?

²¹⁴ Anh chị em có thấy chúng ta ở đâu bây giờ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em hiểu tuần lễ thứ bảy mươi của Đa-ni-ên bây giờ không? [“A-men.”]

Đấy, bây giờ, khi chúng ta đi tiếp vào những Ấn này và những điều khác, sự mở ra những Ấn này ra. Người cỡi ngựa đầu tiên đi ra, là người cỡi ngựa màu trắng, và người có cầm một cây cung trong tay mình. Hãy xem người đó là ai. Hãy xem ngựa màu xám cỡi sau người. Hiểu không? Hãy xem đó là ai, và nhìn họ đến như thế nào. Hãy xem một trăm bốn mươi bốn ngàn người đi vào. Hãy xem người nữ đồng trinh đang ngủ khi nó đến gần. Rồi xem tất cả những điều này xảy ra, sự tuôn đổ ra của những Bát, những Tai vạ, ba tà linh giống như ếch nhái. Hãy xem những điều đó chúng phù hợp ngay trong những tai vạ đó, chính xác khi chúng được tuôn đổ ra như thế nào. Mỗi lần một Ấn mở ra, một nạn dịch tuôn đổ ra, và sự hủy diệt đến. Và hãy xem những gì xảy ra ngay bây giờ ở kỳ chung kết.

²¹⁵ Và, ồ, hãy xem ba vị tiên tri này...hay là hai vị tiên tri này, khi họ sống lại ở đây. Và vào giữa tuần lễ, họ bị trừ đi như thế, và rồi bắt đầu Trận chiến Armageddon. Sau đó Đức Chúa Trời bắt đầu phán, chính Ngài, rồi Ngài đứng và bắt đầu chiến đấu. Những vị tiên tri họ đang làm lay động địa cầu. Họ đang rao giảng Danh của Chúa Jêsus Christ. Họ đang làm báp-têm cùng một cách ấy. Họ đang làm điều giống như các tổ phụ, ngũ tuần đầu tiên đã làm, và nhiều người đang đi theo họ. Nhưng rồi những người đó đã liên hiệp, tổ chức đó, tiếp tục vận hành, và thậm chí quyền phép của hai vị tiên tri đó đã không phá vỡ nó được. Và cuối cùng họ nói, “Chúng ta sẽ làm tất cả thành một tổ chức.” Và nó mang vào (nó là gì?) sự gớm ghiếc, Công giáo Rô-ma, làm tràn ngập mọi thứ, để làm cho hoang vu. “Sự gớm ghiếc làm nên sự hoang vu,” chiếm mọi thứ, “sự ô ố.”

²¹⁶ Hãy nhớ, dâm phụ mẹ già đó ngồi trên một con thú, y phục sắc đỏ sậm giống như thế, có bảy đầu và mười sừng. Anh em nhớ điều đó không? “Và nó cầm trong tay một cái chén, dâm ố gớm ghiếc của mình.” Đó là giáo lý của nó mà nó đưa ra cho dân sự. Và chúng ta ở đấy, thưa anh em của tôi. Chúng ta ở vào kỳ cuối cùng.

²¹⁷ Hỡi các con cái bé mọn, chúng ta không hề biết, chúng ta có thể không bao giờ sống để quay trở về lần nữa tối nay. Chúng ta có thể chẳng bao giờ sống để gặp nhau lần nữa. Tôi không biết.

Nhưng, sự cuối cùng quá gần, kỳ cuối cùng quá cận kề. Đây là lời Kinh Thánh. Đó thật là bằng chứng Kinh Thánh, hoàn hảo, tuyệt đối.

²¹⁸ Bây giờ, nếu có điều gì đó mà anh em đã không hiểu, hãy viết cho tôi một ghi chú và cho tôi biết về điều đó. Hiểu không? Hãy nói điều gì đó. Một số trong các anh em ngoài đó nghe trên những cuộn băng, trong những miền khác, nếu có điều gì đó tôi có thể giúp đỡ anh em, hãy cho tôi biết. Anh em có thể bất đồng với tôi, và tôi có thể bất đồng với tổ chức của anh em; không phải anh em, nhưng hệ thống của tổ chức anh em. Tôi không bất đồng với người Công giáo. Tôi không nói rằng tôi không thích người Công giáo, tôi không thích những người tổ chức. Điều đó không phải. Tôi yêu thương tất cả mọi người, nhưng tôi bất đồng với hệ thống đó mà cứ đang trói buộc anh em. Chính là những gì, hệ thống của nó. Chính là vậy.

²¹⁹ Tôi đã không chống lại nước Đức; mà chính là chống lại chủ nghĩa Đức quốc xã. Tôi không hề chống lại người Ý; mà chính là chống lại chủ nghĩa—chủ nghĩa Phát-xít. Và hãy nhớ, tôi đã có lời tiên đoán khác vào thời gian đó, chỉ một lời tiên đoán, và nhiều người trong các anh em những vị kỳ cựu còn nhớ điều đó. Tôi bảo, “Có ba chủ nghĩa lớn đang cố gắng nắm giữ thế giới hôm nay: Phát-xít, Đức quốc xã, và chủ nghĩa Cộng sản.” Và tôi hẳn đã nói gì? “Hết thấy họ sẽ bị cuốn lại trong chủ nghĩa Cộng sản.”

²²⁰ Rồi tôi cứ bảo tất cả anh em lặp lại điều đó, “Hãy để mắt vào nước Nga.” Nhớ điều đó không? “Hãy để mắt vào nước Nga. Tất cả sẽ bị cuốn vào chủ nghĩa Cộng sản.”

Và rồi cuối cùng, hết thấy nó sẽ dẫn đến trong đạo Công giáo. Hãy nhớ, nó sẽ dẫn hết thấy vào trong đạo Công giáo trong kỳ cuối cùng. Điều đó hoàn toàn chính xác. Đó là tại Trận chiến Armageddon, ngay ở trong *đây*, khi Đấng Christ đến, chính Ngài.

²²¹ Nhưng ba vị tiên tri này...Đúng hơn là, ba năm rưỡi này, đó là Khải huyền 11:3, anh em đã đọc nó nhiều lần, “Ta ban quyền phép cho hai người làm chứng của Ta, và họ sẽ nói tiên tri trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.” Đó là bao nhiêu, một ngàn hai trăm sáu mươi ngày? Ba năm rưỡi. “Và rồi họ sẽ bị giết trên đường phố,” ngay ở giữa tuần lễ thứ bảy mươi này.

Vậy, anh chị em thấy chỗ bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên là ở đâu không? Anh chị em thấy chúng ta đang sống ở đâu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thưa các bạn hữu yêu dấu của tôi, chúng ta đang ở kỳ cuối cùng. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng. Những ngày...

Các nước đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang tỉnh thức,
 Những dấu hiệu mà các đấng tiên tri đã báo trước; (Chúng ta ở đây này.)
 Các ngày dân Ngoại đã được tính, (ở đây) với những kinh hoàng đè nặng;
 “Hãy trở về, Hỡi dân tan lạc, với đất nước của chính ngươi.”

Chúng ta hãy hát bài đó:

Ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đây dậy Thánh Linh, khêu đèn anh em lên
 và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc của anh em đã gần kề!

Ồ, chao ôi! Điều đó chẳng tuyệt vời sao?

Các nước đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang tỉnh thức,
 Những dấu hiệu mà các đấng tiên tri đã báo trước;
 Các ngày dân Ngoại đã được tính, với những kinh hoàng đè nặng,
 “Hãy trở về, Hỡi dân tan lạc, với đất nước của chính ngươi.”

Bây giờ cùng hát với nhau.

Ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;

Hãy đầy dẫy Thánh Linh, kêu đèn anh em lên
và làm cho sạch,
Hãy ngược lên, sự cứu chuộc của anh em đã
gần kề!

Xin để tôi hát cho anh em một câu ngắn.

Các tiên tri giả đang nói dối, Lẽ thật của Đức
Chúa Trời họ đang chối bỏ,
Rằng Jêsus Đấng Christ là Đức Chúa Trời chúng
ta;

Họ đang làm cho Ngài là Ngôi thứ ba nào đó. Anh chị em
biết điều đó. Nhưng, Ngài không phải. Ngài là Đức Chúa Trời của
chúng ta.

Nhưng chúng ta sẽ bước đi nơi các sứ đồ đã
giẫm lên.

Vì ngày cứu chuộc đã gần,
Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;
Hãy đầy dẫy Thánh Linh, kêu đèn anh em lên
và làm cho sạch,
Hãy ngược lên, sự cứu chuộc của anh em đã
gần kề!

²²² Anh em chẳng vui mừng sao? Hãy trở về với Sứ điệp, hỡi
anh em! Hãy trở về với ban đầu! Trở về với ngũ tuần! Hãy trở
về với ơn phước thật! Hãy trở về với Danh của Jêsus Christ! Hãy
trở lại với phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh! Hãy trở về với
những dấu kỳ và phép lạ! Hãy trở về với ngũ tuần! Hãy ra khỏi
tổ chức! Hãy trở về với Đức Thánh Linh! Ngài mới là Giáo Sư của
chúng ta.

Vì ngày cứu chuộc đã gần,
Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;
Hãy đầy dẫy Thánh Linh, kêu đèn anh em lên
và làm cho sạch,
Hãy ngược lên, sự cứu chuộc của anh em đã
gần kề!

²²³ Há điều đó chẳng tuyệt vời sao? Vị tiên tri đã nói gì? “Sẽ đến
một lúc khi điều đó sẽ xảy ra, anh em không thể nói đêm hay

ngày.” Hãy trông nó đã như thế nào. Hiểu không? Ồ, quá tệ, qua những thời đại hội thánh!

Nhưng sẽ—sẽ là Ánh Sáng vào chiều tối,
 Con đường đến Vinh hiển anh chắc sẽ tìm thấy;
 Trong con đường nước là Ánh Sáng ngày nay,
 Được chôn trong Danh tôn quý của Chúa Jêsus.
 Trẻ và già, ăn năn hết thảy tội lỗi mình,
 Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ bước vào;
 Những Ánh Sáng chiều tối này đã đến,
 Đó là sự việc rằng Đức Chúa Trời và Đấng
 Christ là Một.

Sẽ có Ánh Sáng (Tất cả cùng nhau hát!) vào
 chiều tối,
 Con đường đến Vinh hiển chắc chắn anh sẽ tìm
 thấy;
 Trong dòng nước là Ánh Sáng hôm nay,
 Được chôn trong Danh tôn quý của Jêsus.
 Trẻ và già, hãy ăn năn tất cả tội lỗi của mình,
 Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ ngự vào.
 Vì Ánh Sáng lúc chiều tối đã đến,
 Đó là sự việc rằng Đức Chúa Trời và Đấng
 Christ là Một. (Không phải ba; nhưng Một!)

²²⁴ Hãy trở về với Sứ điệp! Hãy trở về với thuở ban đầu! Hãy trở về với những gì Phao-lô đã dạy! Hãy trở về với phép báp-têm mà ông đã báp-têm với! Ông đã thấy dân sự chịu báp-têm cách khác; ông đã bảo họ đến để chịu báp-têm lại. Ông nói, “Nếu một Thiên sứ đến từ Trời, rao giảng bất kỳ điều gì khác, hãy để Người bị rửa sả.” Vậy, hãy trở lại với Sứ điệp lần nữa, bạn ơi! Đây là thì giờ chiều tối.

²²⁵ Ồ, tôi yêu mến Ngài thật nhiều! Còn anh chị em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bao nhiêu người thấy tuần lễ thứ bảy mươi của Đa-ni-ên bây giờ, và hiểu tuần lễ thứ bảy mươi là gì? Bao nhiêu anh chị em tin điều đó? Hãy nói, “A-men.” [“A-men!”] A-men! Ngợi khen Đức Chúa Trời!

²²⁶ Bây giờ, điều kế tiếp là gì? Bây giờ Bảy Ấn. Chúng ta đi ngay vào chúng, khi nào Chúa sẽ cho phép. Sẽ là khi nào, tôi không

biết. Chỉ khi nào Ngài phân phát nó, thì chúng ta sẽ đi ngay vào nó. Rồi chúng ta sẽ có một đợt buổi nhóm dài, dài, vì sẽ lấy từ chương thứ 6 cho đến 19, để thông suốt điều đó, và tôi sẽ đi chậm hết sức.

²²⁷ Bây giờ, tôi không muốn bất cứ người nào ra đi mà hiểu lầm điều này. Băng ghi âm vẫn còn đang chạy. Tôi không muốn ai hiểu lầm nó. Đừng hiểu lầm bây giờ, và nói, “Anh Branham đã nói Chúa Jêsus sẽ đến vào năm 1977.” Tôi chẳng bao giờ nói điều như thế. Chúa Jêsus có thể đến hôm nay. Nhưng tôi đã tiên đoán rằng giữa năm '33 và '77 điều gì đó sẽ xảy ra, rằng những điều này mà tôi đã nhìn thấy ứng nghiệm, trong khải tượng, sẽ xảy ra. Và năm điều trong chúng đã xảy ra rồi. Và tôi tin, với những thứ nguyên tử mà chúng ta có bây giờ...

²²⁸ Và anh em đã thấy những gì mà Tổng thống chúng ta vừa mới nói không? Muốn một cuộc chiến tranh khác. Ông muốn tạo ra một gương mẫu từ—từ Berlin, ông nói. Muốn tạo nên một gương mẫu khác. Thế còn Cu-ba ở đây trong cửa sau của chúng ta thì sao? Tại sao không tạo nên một gương mẫu ra từ đó? Điều đó thì sao? Ồ, thật vô nghĩa! Thấy không?

²²⁹ Ồ, thưa anh em, chúng ta ở ngay kỳ chung cuộc. Họ sẽ... Nó sẽ xuất hiện đúng theo cách Đức Chúa Trời đã phán, vì thế điều gì là sự—điều gì là sự ích lợi của việc làm bất cứ điều gì ngoài việc đọc những gì Ngài đã phán, và thực hiện đúng, và sẵn sàng cho nó. Và để nó xảy ra, lúc đó. Chúng ta đang chờ đợi điều đó.

Chúng ta đang trông chờ sự hiện đến của Ngày
ngàn năm vui mừng đó,
Khi Chúa phước hạnh của chúng ta sẽ đến cất
Nàng Dâu đang đợi của Ngài đi;
Ồ, trái đất đang rên rỉ, kêu gào vì ngày giải
thoát êm dịu đó,
Khi Chúa Cứu Thế của chúng ta sẽ trở lại trái
đất.

Ồ, Chúa của chúng ta đang trở lại trái đất,
Vâng, Chúa của chúng ta đang trở lại trái đất,

Ồ, Sa-tan sẽ bị xiềng một ngàn năm, lúc ấy
 chúng ta sẽ không còn bị cám dỗ nữa,
 Sau khi Chúa Jêsus sẽ trở lại trái đất.

Bao nhiêu người sẵn sàng rồi? Hãy đưa tay lên.Ồ, chao ôi!

Ồ, Chúa chúng ta sẽ trở lại trái đất,

Chúng ta hãy cứ đứng lên và bắt tay với nhau.

Chúa chúng ta sắp trở lại với trái đất,
 Ồ, Sa-tan sẽ bị trói một ngàn năm, lúc đó chúng
 ta sẽ không bị cám dỗ nữa,
 Sau khi Chúa Jêsus sẽ trở lại trái đất.

Ồ, Chúa chúng ta sắp trở lại trái đất,
 Vâng, Chúa chúng ta sắp trở lại trái đất,
 Ồ, Sa-tan sẽ bị xiềng lại một ngàn năm, lúc đó
 chúng ta sẽ không bị cám dỗ nữa,
 Sau khi Chúa Jêsus sẽ trở lại trái đất.

Chúa Jêsus trở lại sẽ là câu giải đáp cho buồn
 phiền và khóc lóc của trái đất,
 Vì sự hiểu biết của Chúa sẽ đầy dẫy địa cầu,
 biển cả và bầu trời;
 Đức Chúa Trời sẽ lấy đi mọi bệnh tật và những
 giọt nước mắt đau khổ sẽ khô,
 Sau khi Chúa Jêsus sẽ trở lại trái đất.

Ồ, Chúa chúng ta sắp trở lại trái đất,
 Vâng, Chúa chúng ta sắp trở lại trái đất,
 Ồ, Sa-tan sẽ bị xiềng lại một ngàn năm, lúc đó
 chúng ta sẽ không bị cám dỗ nữa,
 Sau khi Chúa Jêsus sẽ trở lại trái đất.

²³⁰Ồ, chao ôi! Các bạn không cảm thấy dễ chịu sao? [Hội chúng nói, “A-men! Halêlugia!”—Bt.] Hãy suy nghĩ, thưa các bạn, đây là sự thờ phượng, ngũ tuần! Đây là ngũ tuần. Chúng ta hãy vỗ tay và hát bài đó. Những người Ngũ Tuần, mọi người, bây giờ hãy buông ra, hãy lấy hình thức gò bó Giám Lý cũ kỹ đó ra khỏi anh em bây giờ. Hãy tiếp tục, chúng ta hãy hát bài đó!

Ồ, Chúa chúng ta sắp trở lại trái đất,
 Vâng, Chúa chúng ta sắp trở lại trái đất,
 Sa-tan sẽ bị xiềng lại một ngàn năm, lúc đó
 chúng ta sẽ không bị cám dỗ nữa,
 Sau khi Chúa Jêsus sẽ trở lại trái đất.

Ồ, Chúa của chúng ta sắp trở lại trái đất, (Kinh
 Thánh nói vậy!)
 Chúa chúng ta sắp trở lại trái đất,
 Sa-tan sẽ bị xiềng lại một ngàn năm, lúc đó
 chúng ta sẽ không bị cám dỗ nữa,
 Sau khi Chúa Jêsus sẽ trở lại trái đất.

Các bạn có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]
 Tốt lắm. Tôi yêu Ngài. *Tôi Yêu Ngài*, Chị Gibbs.Ồ, bây giờ chúng
 ta hãy cứ giơ tay lên với Ngài.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua sự cứu rỗi tôi...(Ở đâu? Ngay đây
 trên Đồi Sọ.)
 Trên cây Thập tự.

Tôi yêu Ngài, (Vinh hiển thay!) tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

TUẦN LỄ THỨ BẢY MƯƠI CỦA ĐA-NI-ÊN VIE61-0806

(The Seventieth Week Of Daniel)

LOẠT BÀI BẢY MƯƠI TUẦN LỄ CỦA ĐA-NI-ÊN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 6 tháng Tám, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org